വിചിത്ര മാസികം

2005 ജൂൺ
മുപ്പത്തി രണ്ട് പുറം
ഇരുപത്തിഅഞ്ചാം ലക്കം
പ്രത്യേക പതിപ്പ്

25

ചിത്രവിചാരം

പഥേർ പാഞ്ചാലി 50-ാം വാർഷികം

സത്യജിത് റായുടെ പഥേർ പാഞ്ചാലിയിൽ നിന്ന്

ഈ ലക്കത്തിലെ വചസ്സ്:

പ്രവൃത്തി മുറപ്പടിയുള്ളഒരനുഷ്ഠാനവും ആശയങ്ങൾ അർത്ഥശൂന്യങ്ങളായ മുദ്രാവാക്യങ്ങളുമായി പരിണമിക്കുമ്പോൾ, വാക്കും കർമ്മ വും ദുഷിക്കുന്നു. ഓജസു നഷ്ടമായ ആശയം നൃശംസാപരം. അർത്ഥം ദ്രവിച്ചവാക്ക് അനർത്ഥങ്ങൾക്കുകാരണമാവുന്നു:

–എം. ഗോവിന്ദൻ (സമീക്ഷ)

സംഭാവന-5രൂപ
സ്വകാര്യ വിതരണം

കുറിയതേ കുറിക്കുകൊള്ളൂ

വചസ്സ് മാസികം 25

വചസ്സ് ഇരുപത്തിഅഞ്ചാം ലക്കം

ചെറിയ സൃഷ്ടികൾ അയയ്ക്കുക

എഴുത്തുകുത്തുകൾ ഈ വിലാസത്തിൽ-
ശശിധരൻ കുണ്ടറ, കുണ്ടറ പി.ഒ., കൊല്ലം- 691501,
ഫോൺ : 9447588698

മുഖം

ഉത്സവം നിർത്തുക

കേരളത്തിലെ ഉത്സവങ്ങളൊക്കെ വയൽകൃഷിയോടനുബന്ധിച്ചാണു നടന്നിരുന്നത്. എവിടേയും അങ്ങനെ തന്നെ. വിളവിറക്കാനും കൊയ്ത്തിനുമെല്ലാം ഉത്സവങ്ങളുണ്ടായിരുന്നു. ഇന്ന് നാം വയലായവയലൊക്കെ നികത്തി മാളികവയ്ക്കുന്നു. അവിടെ വയൽമേളകൾ എന്തിന്?

പണമിറക്കി ഉത്സവപ്പറമ്പുകൾ സൃഷ്ടിക്കുന്നതെന്തിന്? ഉത്സവത്തിന്റെ പാരസ്പര്യവും ഇന്നില്ല. വെല്ലുവിളിക്കും കൈയാം കളിക്കും കൊലപാതകത്തിനുമുള്ള വേദിയായി ഉത്സവപ്പറമ്പുകൾ. വാറ്റുകാരനും പെൺവാണിഭക്കാരനും സാമൂഹ്യ വിരുദ്ധനും ഇന്ന് ഉത്സവങ്ങളുടെ സ്പോൺസറന്മാരാണ്. കൃഷിയും കൃഷിയിടവും കെടുത്തിയ ഉത്സവക്കൂട്ടായ്മയിലെ പാരസ്പര്യവും സ്നേഹവും വറ്റിച്ച നമുക്ക് ഉത്സവമാഘോഷിക്കാൻ അർഹതയില്ല. ഓഡിറ്റോറിയത്തിൽ നടത്തുന്ന റെഡിമെയ്ഡ് ഉത്സവവും ടിവി സ്ക്രീനും ഉണ്ടല്ലോ നമുക്ക്!

വിദ്യാലാഭം

പൊതുവിദ്യാഭ്യാസത്തിനു തുളവീഴുകയും സ്വാശ്രയ വിദ്യാഭ്യാസം സ്വാർത്ഥപരമായി തഴച്ചു വളരുകയും ചെയ്യുമ്പോൾ വിദ്യാഭ്യാസം കൊണ്ടുണ്ടാവേണ്ട നന്മ നമുക്കുനഷ്ടമാവുന്നു. കമ്പോള നിലവാരമാണ് വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ മാറ്റും മതിപ്പും നിശ്ചയിക്കുന്നത്. ഇന്ന് വിദ്യാലയങ്ങളുടെ "മുതലാളി"മാർ മദ്യമാഫിയായും ഭക്തിക്കച്ചവടക്കാരുമാണ്. അവിടെ നിന്ന് പഠിച്ചിറങ്ങുന്ന വിദ്യാർത്ഥികളുടെ സാമൂഹികബോധവും പ്രതിബദ്ധതയും പറയാനില്ല പ്രതികൂല സാഹചര്യങ്ങളുടെ ചെറുകാറ്റിൽത്തന്നെ ഇത്തരം പനമരങ്ങൾ പിഴുതുവീണെന്നും വരാം. ഇനി അടുത്ത കൂട്ടുകാരന്റെ ആത്മഹത്യയ്ക്കു കാതോർത്തിരിക്കാം.

സ്വകാര്യം

ഇത് വചസ്സിന്റെ 25-ാം ലക്കം. പ്രതിസന്ധികളിൽ പരിഭവമില്ലാതെ ഉരുട്ടി നീക്കുകയായിരുന്നു. ഈ ലക്കത്തിന് രചനാ സഹായത്തിന് പലരോടഭ്യർത്ഥിച്ചിരുന്നു. ഒട്ടേറെപേർ സഹകരിച്ചില്ലെന്നവിഷമം പങ്കുവയ്ക്കാനാഗ്രഹി

ക്കുന്നു. രചനയും മറ്റുസഹായങ്ങളും തന്ന എല്ലാവർക്കും നന്ദി. കഴിഞ്ഞലക്കത്തിലെ 'മകൾ ചരിത്രം വ്യാഖ്യാനിക്കുമ്പോൾ' എന്ന ലേഖനത്തോട് വാചികമായാണ് ഏറെപ്പേരും പ്രതികരിച്ചത്. എഴുതാൻ താല്പര്യം കാട്ടിയില്ല. എഴുതിയവർക്കും പറഞ്ഞവർക്കും ഒരേ മനസ്സുള്ളതുകൊണ്ടാണ് കഥാകാരിയെകുറിച്ച് കിട്ടിയ അഭിപ്രായങ്ങളും വിവരങ്ങളും പലതും സഭ്യേതരമായതിനാൽ പ്രസിദ്ധീകരിക്കാൻ കഴിയുന്നില്ല. ഒന്നാം ലക്കം മുതൽ വചസ്സ് കിട്ടിയിട്ടിതുവരെ പ്രതികരിച്ചിട്ടില്ലാത്തവർക്ക ഇനിയും അവസരമുണ്ട്.

-പത്രാധിപർ

പ്രതിമുഖം

വചസ്സ് കിട്ടി. ഇരുപത്തിനാല് ലക്കം ആയല്ലോ എന്ന വാസ്തവത്തിലേക്ക് വിസ്മയത്തോടെ ഞാൻ നോക്കിയിരുന്നു. -കുരീപ്പുഴ ശ്രീകുമാർ

കമ്മ്യൂണിസത്തിന്റെ ചരിത്രം പഠിക്കാതെ, അതിന്റെ നന്മകളറിയാതെ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് വിമർശനം ഫാഷനായ ഇക്കാലത്ത് മീരയും കഥയെഴുതട്ടെ. എഴുതി എഴുതി അവാർഡ് സമ്പാദിക്കട്ടെ. ടി.പി. അജയനെ ഓർമ്മിച്ചതുചിതം. എത്ര പെട്ടെന്നാണ് ഒരാളെ കാലം മറവു ചെയ്യുന്നത്. -ബി. എസ്. രാജീവ്

കമ്മ്യൂണിസ്റ്റു വിരോധം ഫാഷനാക്കിയ ഹൈ ഫാഷൻ ഇന്റലക്ചൽ സർക്കിളിലെ ഒരു ചെറിയ അംഗമാണ് കെ. ആർ. മീര. ഇതത്ര ഗൗനിക്കേണ്ടതില്ല. കേരളത്തിൽ കഴിഞ്ഞ കുറെക്കാലമായി ഇതുപതിവുമാണ്.

- പട്ടാഴി ശ്രീകുമാർ

വചസ്സ് 24-ാം ലക്കത്തിൽ കെ. ആർ മീരയുടെ കുടുംബകാര്യങ്ങളന്വേഷിക്കുന്ന പത്രാധിപരുടെ നിലപാട് തികച്ചു സാംസ്ക്കാരിക ഫാസിസമാണ്. -വിത്സൺ ജോൺ

ആവിഷ്ക്കാരത്തിന്റെ പേരിൽ എന്തു എഴുതുന്നത് വിലമതിക്കാവുന്നതല്ല. എന്നാൽ തമസ്കരിക്കപ്പെടേണ്ടതിനെ കൊണ്ടുനടക്കുന്നതാണ് ബുദ്ധിജീവികളുടെ ഒരു ശീലമായിരിക്കുന്നത്. മനുഷ്യനറിയേണ്ടകാര്യങ്ങൾ അതുകൊണ്ട് മറയ്ക്കപ്പെടുന്നു. മീരയുടെ കാര്യം അവഗണിക്കാവുന്നതേയുള്ളു. - ആർ.എം. ശ്വേത

കാട്ടാളാ, കൊല്ലരുത്!?

പ്രൊഫ. പി. മീരാക്കുട്ടി

ആഹാരത്തിനുവേണ്ടി കാട്ടാളൻ ഇണപ്രാവുകളിലൊന്നിനെ എയ്തു വീഴ്ത്തുന്നതു കാണാനിടയായ വാത്മീകി 'മാ നിഷാദ' (അരുതു കാട്ടാളാ) എന്നു തുടങ്ങുന്ന ശ്ലോകം ആലോചിച്ചുപോയി! ഈ മാമുനിയുടേ താണല്ലോ ആദി കാവ്യമായ രാമായണം. ഈ കാവ്യത്തിലൂടെ ആ മഹാമനീഷി അഭിവ്യഞ്ജിപ്പിച്ചിട്ടുള്ളതാകട്ടെ, നാട്ടാളാ! കൊല്ല് എന്നല്ലേ? ഇണയിലൊന്നിനെ നിരാബലമാക്കിയെത്രയെത്ര വദങ്ങളാണു രാമായണത്തിൽ ആ തൂലികയിലൂടെ വാല്മീകി ആവിഷ്ക്കരിച്ചിട്ടുള്ളത്!

ആധിപത്യസംസ്കൃതയുടെ പാദസേവകരായിരുന്നു എഴുത്തുകാരുൾപ്പടെയുള്ള കലാകാരന്മാരെന്നല്ലോ ഈ വായന വ്യഞ്ജിപ്പിക്കുന്നത്? ലോക ചരിത്രത്തിന്റെ നാൾവഴിയും വേറൊന്നല്ലല്ലോ. അധികാരത്തിന്റെ പാദസേവക്കു പുത്തൻതന്ത്രങ്ങളുമായി സമകാലികരായ കലാകാരന്മാർ മത്സരബുദ്ധിയോടെ അണിയറയിൽമാത്രമല്ല അരങ്ങിലും ഇളകിയാട്ടം നടത്തുന്നത് ആർക്കാണ് അറിഞ്ഞുകൂടാത്തത്!!. ❖

പഥേർപാഞ്ചാലിയുടെ 50-ാംവാർഷികം

മരിക്കാത്ത ചിത്രം മറക്കാത്ത ദൃശ്യം

എം. എഫ്. തോമസ്

സത്യജിത് റായിയുടെ 'പഥേർ പാഞ്ചാലി.' തകർത്തു പെയ്ത ആദ്യമഴയിൽ നനഞ്ഞു കുതിർന്ന ദുർഗ്ഗയെ മരണം വന്നു വിളിച്ചുകൊണ്ടുപോയപ്പോഴൊന്നും ഞാൻ കരഞ്ഞില്ല. അടുത്ത ദിവസം പ്രഭാതം ശാന്തമായൊഴുകിയെത്തി. കുളക്കരയിൽ അപ്പു പല്ലു തേയ്ക്കാനായി ആരംഭിച്ചു. ഒന്നുരണ്ടുപ്രാവശ്യം വിരലു ചലിപ്പിച്ചതിനു ശേഷം അവൻ എന്തോ ചിന്തയിൽ നഷ്ടപ്പെട്ട് സ്വയം മറന്ന് നിന്നുപോയി. ഇന്നലെ വരെ തന്നെ കുളിപ്പിച്ച്, തലമുടി ചീകി, പൊട്ടുതൊടുവിച്ച്, അണിയിച്ചൊരുക്കിയിരുന്ന തന്റെ സഹോദരി ദുർഗ്ഗയുടെ മരണം ഒരാറ്റംബോംബിന്റെ ശക്തിയോടെ അപ്പുവിന്റെയല്ല, എന്റെ മനസ്സിലേക്ക് കടന്നുവന്നു- ഒരു വികാരമായി, വേദനയായി. ജീവിതകാലം മുഴുവൻ എന്നെ വേട്ടയാടുന്ന ഒരു വികാരമായി, വേദനയായി അത് വളർന്നു വലുതായിരിക്കുന്നു എന്ന് ഇന്ന് വർഷങ്ങൾക്ക് ശേഷം ഞാൻ മനസ്സിലാക്കുന്നു. ❖

റേ പറഞ്ഞത്

ആദ്യ ചിത്രമായ 'പഥേർ പാഞ്ചാലി' (1955) എടുക്കുന്നതിനു മുമ്പ് ഒരു സാധാരണ ബംഗാളി ഗ്രാമത്തെക്കുറിച്ചുള്ള എന്റെ അറിവ് ഉപരിപ്ലവമായിരുന്നു. ഇന്നിപ്പോൾ അതിനെക്കുരിച്ച് എനിക്ക് വളരെ യേറെ അറിയാം മണ്ണിനെക്കുറിച്ച്, മാറുന്ന കാലങ്ങളെക്കുറിച്ച്, മരണങ്ങളെക്കുറിച്ച്, കാടുകളെക്കുറിച്ച്, പൂക്കളെക്കുറിച്ച്, പാടത്ത് ഒരാൾ എങ്ങനെ പണിയെടുക്കുന്നു എന്നതിനെപ്പറ്റി, കിണറ്റിൻകരയിൽ പെണ്ണുങ്ങൾ എങ്ങനെ കുശുകുശുക്കുന്നു എന്നതിനെപ്പറ്റി ലോകത്തിൽ മറ്റെവിടെയുമെന്നപോലെ കുട്ടികൾ വെയിലത്തും മഴയത്തും എങ്ങനെ ഓടിനടക്കുന്നു എന്നും എനിക്കറിയാം എന്റെ സ്വന്തം നഗരമായ കൽക്കത്തയെക്കുറിച്ചും എനിക്കിന്ന് അറിയാം.

നിങ്ങൾ ഓരോരുത്തരും വലിയൊരുലോകത്തിന്റെ ഈ പ്രപഞ്ചത്തിന്റെ തന്നെ ഭാഗമാണെന്നുള്ള തിരിച്ചറിയൽ, ഈ തനിമയും സാർവ ലൗകികതയും അവ തമ്മിലുള്ള സഹവർത്തിത്വവുമാണ് മുഖ്യമായും എന്റെ ചിത്രങ്ങളിലൂടെ സംവേദിക്കുവാൻ ഞാൻ ശ്രമിക്കുന്നത്. ❖

വചസ്സിന്റെ 24 വരെയുള്ള ലക്കങ്ങൾ സ്റ്റാമ്പുസഹിതം ആവശ്യപ്പെടുക. ഏതേതു ലക്കങ്ങൾ എന്ന് സൂചിപ്പിച്ചിരിക്കണം. കോപ്പികൾ ഉള്ളിടത്തോളം അയയ്ക്കും

കുറിഷ്

നക്ഷത്ര വല

കുരീപ്പുഴ ശ്രീകുമാർ

കൗമാരകാലത്ത് വള്ളിക്കീഴ് ഭഗവതി ക്ഷേത്രമൈതാനത്ത് മലർന്നുകിടന്ന് രാത്രിയെയാത്രയാക്കുന്നത് എനിക്കിഷ്ടമായിരുന്നു.

ക്ഷേത്ര സംരക്ഷണമെന്ന പേരിൽ മൈതാനം കെട്ടിയടച്ച് മനുഷ്യാവകാശ ധ്വംസനം നടത്തിയതിനു മുൻപുള്ള കാര്യമാണ്. തുറന്ന മൈതാനം എല്ലാ സായാഹ്നങ്ങളിലും വിവിധതരം കളികൾ. കൃത്യമായി ബാഡ്മിന്റൻ കളിക്കാൻ വരുന്ന ഗിയാസുദീനെയും കാൽപ്പന്തുകളിക്കാൻ വരുന്ന ക്ലമന്റിനെയും ഞാനോർക്കുന്നു. അവരുടെ സാന്നിദ്ധ്യം ഭഗവതിക്ക് അപ്രിയമായിരുന്നില്ല. ഇന്ന് അവർക്കെല്ലാം പ്രവേശനം നിക്ഷേധിച്ചിട്ടുണ്ട്. മതേതരം ഭാരതത്തിൽ എത്രയെത്ര മതിൽക്കെട്ടുകൾ.

തുറന്ന മൈതാനത്ത് ആകാശം നോക്കിക്കിടക്കുന്നത് എനിക്കിഷ്ടമായിരുന്നു. ഒരു നക്ഷത്രത്തിൽ നിന്ന് മറ്റൊരു വജ്രബിന്ദുവിലേക്ക് കണ്ണുകൊണ്ട് രേഖവരയ്ക്കും. അങ്ങനെ നിരവധി തുടർരേഖകൾ. ആകാശം നിറയെ ത്രികോണങ്ങളും ചതുരങ്ങളും പെന്റഗണും ഹെക്സഗണു മറ്റും. കുറെ കഴിയുമ്പോഴേക്കും നക്ഷത്രങ്ങളുടെ ഒരു വലിയ വല ആകാശത്തുനെയ്തിടാൻ എനിക്കുകഴിഞ്ഞിരുന്നു.

അടുത്തടുത്തു നിന്ന മൂന്നു നക്ഷത്രങ്ങൾ ശകുന്തളയും അനസൂയയും പ്രിയംവദയുമാണെന്ന് ഞാൻ കൂട്ടുകാർക്ക് പേരിട്ടുപറഞ്ഞുകൊടുത്തു. പുലർകാലമാകുമ്പോഴേക്ക് തലകുത്തിമറയുന്ന നക്ഷത്രകുരിശ് കൗതുകമായിരുന്നു. ഓറിയോൺ ബെൽറ്റും വേട്ടക്കാരനും ത്രിശങ്കവും തിരിച്ചറിയുന്നതിനുമുൻപ് ആകാശത്തു ഞാൻ തീർത്ത നക്ഷത്രവല എന്റെ രാത്രികളെ ഭ്രാന്തുള്ളതാക്കിയിരുന്നു. ❖

ചിത്രകാരൻ : ലെവി രവികുമാർ

ചേലക്കോട്ടേത്ത് കുഞ്ഞുരാമൻ

ആദരപൂർവ്വം

ശശിധരൻ കുണ്ടറ

വള്ളികുന്നത്ത് കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പ്രസ്ഥാനം വേരുപിടിക്കുന്നതിന് വളരെ മുമ്പ് ഭൂവുടമകൾക്കെതിരെ ഒറ്റയ്ക്കും പിന്നീട് സംഘമായും ഏറ്റുമുട്ടൽ നടത്തിയ ചേലക്കോട്ടേത്ത് കുഞ്ഞുരാമന്റെ ജീവിതം സംഭവ ബഹുലമാണ്. നാട്ടു പ്രമാണിയായ പുത്തൻ പുര യ്ക്കൽ കൃഷ്ണപിള്ളയുടെ കരണക്കുറ്റിക്ക് ഒന്നു തീർത്തു കൊടുത്തുകൊണ്ടാണ് ജാതിയടിമത ത്തിനും അയിത്തത്തിനു മെതിരെയുള്ള തന്റെ ചുവ ടുവയ്പ്. ശൂരനാട്ടുസം ഭത്തിനുമുമ്പ് തന്നെ പാർട്ടി നിരോധിക്കപ്പെ ട്ടനിലയിലായിരുന്നു. വള്ളികുന്നത്ത് പ്രമാ ണിമാർക്ക് നേരിട്ടു നട ത്താനാവാത്ത അവർ പോലീസിനെ കൊണ്ടു നടത്തിച്ചു. അവരുടെ അതിക്രമം രൂക്ഷമാ യപ്പോൾ ഭാര്യയേയും കൈകുഞ്ഞിനെയും കൂട്ടി ആയിരം തെങ്ങിലേക്കുമാറി മറ്റുകുടികളെ നാട്ടുകാ രുടെ ദയാദാക്ഷിണ്യങ്ങൾക്ക് വിട്ടു. എന്നാൽ അവരാ കുടികളെ നോക്കാനും പോലീസ് സമ്മതിച്ചില്ല, പിന്നീട് മീൻ കച്ചവടം നടത്തുന്ന ഒരാൾ കുടികളെ ആഞ്ഞുതെങ്ങിലെത്തിച്ചു അവിടെയും പോലീസ് അതിക്രമം വർദ്ധിച്ചു. 1949 ഒക്ടോബറിൽ കുഞ്ഞുരാ മൻ ശൂരനാട്ടെത്തി, ഡിസംബർ 31 ന് ശൂരനാടുസം ഭവം നടന്നു. തലമുറകളായി ശൂരനാട്ടെ സാധാരണ ക്കാർ അനുഭവിച്ചുവന്ന കുളത്തിലെമീൻ പിടുത്താവ കാശം ജന്മിതറയിൽ ഗോപാലപിള്ള സ്വന്തമാക്കി. അതിൽ നിന്ന് 49 ഡിസംബർ 30 ന് തൊഴിലാളികൾ മീൻ പിടിച്ചു. അത് തമ്പുരാനു കിട്ടിയ അടിയായി രുന്നു അയാൾ അടൂർസ്റ്റേഷനിൽ കമ്യൂണിസ്റ്റുകാർക്ക തിരെ കേസുകൊടുത്തു. പോലീസ് ശൂരനാട്ടെ തെന്നല തറയിൽ എത്തി രാത്രിയോടെ ഗുണ്ടകളു മായിറങ്ങി സ്ത്രീകളുടെ നേരെ പരാക്രമം നടത്തി. ഗുണ്ടകളും പോലീസും ഒരുഭാഗത്തും നാട്ടുകാർ മറു ഭാഗത്തുമായി ഏറ്റുമുട്ടലുണ്ടായി. ഗുണ്ടകൾ ഓടി. പോലീസുമാത്രമായി, വെടിവെയ്ക്കാൻ ഇൻസ്പെ കൂർ ആജ്ഞാപിച്ചങ്കിലും തോക്ക് ആരോ പിടിച്ചു വാങ്ങിക്കഴിഞ്ഞിരുന്നു. പോലീസോടിയപ്പോൾ ജനം കന്നാക്രമിച്ചു ഇൻസ്പെക്ടറും നാലുപോലീസുകാരും മരിച്ചു വീണു.

നടക്കാവുന്ന കുട്ടിയേയും എടുക്കാവുന്ന കുട്ടിയേയും കൊണ്ട് ചേലക്കോട്ടേത്ത് കുഞ്ഞുരാ മനും ഭാര്യയും നടന്നു മറ്റുകുടികളെ നാട്ടുകാരുടെ നന്മയ്ക്കു വിട്ടു. മൂത്തമകൾ ഭാർഗ്ഗവിയേയും നാലാ മത്തെ മകൻ വിജയനേയും ആയിരം തെങ്ങ് കടപ്പു റത്ത് വിട്ടുപോന്നു. ആരോരുമില്ലാതെ അലഞ്ഞു തിരിഞ്ഞ രാധമ്മയെ നാട്ടിലെ ഒരു 'മനുഷ്യസ്നേഹി'

ചേലക്കോട്ടേത്ത് വീടിന്റെ തിണ്ണയിൽ വിരിച്ചിട്ട ചിക്കുപായിൽ, ഭാർഗ്ഗവി കത്തിച്ചുവച്ച ആ പൊട്ടമണ്ണെ ണ്ണവിളക്കിന്റെ മുമ്പിലിരുന്ന്. ഞങ്ങൾ വള്ളികുന്നത്തെ ആദ്യത്തെ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പാർട്ടി ഗ്രൂപ്പുണ്ടാക്കി

-തോപ്പിൽ ഭാസി
ഒളിവിലെ ഓർമ്മകൾ

കൊങ്ങിണിമാർക്ക് പിടിച്ചുവിറ്റു. ശൂരനാട് ഇളകി മറിയുകയായിരുന്നു. സ്ത്രീകൾക്കും കുട്ടികൾക്കും ആ നരാധമന്മാരിൽ നിന്ന് പീഡനങ്ങൾ സഹിക്കേണ്ടിവന്നു. ഏരൂരിൽ മിരുക്കംകോട്ട് ഗോപാലൻ സാറിന്റെ വീട്ടിൽ ജോലിക്കാരനായി കഴിയുമ്പോൾ 1950 മെയിലാണ് കുഞ്ഞുരാമനെ അറസ്റ്റുചെയ്യുന്നത്. അന്ന് കുഞ്ഞുരാമന്റെ തലയ്ക്ക് സർക്കാർ ആയിരം രൂപ വിലനിശ്ചയിച്ചിരുന്നു. വള്ളിക്കുന്നത്തു കാരനായൊരാൾ യാദൃച്ഛികമായി കുഞ്ഞുരാമനെകണ്ട് ഒറ്റുകൊടുത്തു. ശൂരനാട് സംഭവത്തിലെ പങ്കാളിത്തം സംശയാതീതമായി തെളിയിക്കാൻ പ്രോസിക്യൂഷന് കഴിയാതെവന്നതുകൊണ്ട് കോടതി വെറുതേവിട്ടു. കുഞ്ഞുരാമൻ അറസ്റ്റിലായപ്പോൾ ഭാര്യ നാട്ടിലെത്തി. കൊങ്ങിണിമാർക്കു വിറ്റ കുട്ടിയെ ഉൾപ്പടെ എല്ലാവരേയും ആ അമ്മ ചിറകിൻ കീഴിൽ കൊണ്ടുവന്നു. ഭാർഗ്ഗവിയെ ഒളിവുകാലത്ത് മരണത്തിനു നൽകേണ്ടിവന്നു. അത് തോപ്പിൽ ഭാസി വിശദീകരിക്കുന്നു.

...ചേലക്കോട്ടേത്ത് കുഞ്ഞുരാമൻ ശൂരനാട്ടു കേസിൽ പ്രതിയായി, അന്നത്തെ ഭരണത്തിന്റെ സുരക്ഷിതത്വത്തിൽ ആയാളുടെ കൊച്ചുവീടുതകർന്നുവീണു.

ആറു കുഞ്ഞുങ്ങളും ഭാര്യയുമായി ജീവൻകാക്കാൻ കുഞ്ഞുരാമൻ ഒളിവിൽ പോയി. സംഭവബഹുലമായ ഒരു ഒളിച്ചോട്ടത്തിൽ അന്നു അഞ്ചുകുഞ്ഞുങ്ങളും കൈവിട്ടുപോയി. പത്തുവയസുള്ള ഭാർഗ്ഗവി മൂന്നു വയസ്സുള്ള കൊച്ചനുജനുമായി തെണ്ടിത്തിരിഞ്ഞു. കുഞ്ഞുങ്ങളെത്തേടി പരതിനടന്ന ആ പിതാവ് ആയിരം തെങ്ങ് കടപ്പുറത്ത് ഒരു കാഴ്ചകണ്ടു. സന്നിവാത ജ്വരം പിടിപെട്ട് പ്രജ്ഞയറ്റ് കിടക്കുന്ന ഭാർഗ്ഗവിയുടെ മുഖത്തുനിന്ന് അവളുടെ കൊച്ചനുജൻ ഈച്ചയാട്ടിയകറ്റുകയാണ്.

അവൾ അമ്മയെ വിളിച്ചു

കുളത്തുപ്പുഴ മലയിൽ ഒളിവിൽ താമസിപ്പിച്ചിരിക്കുന്ന ഭാര്യയുടെ അടുത്തേക്ക് കുഞ്ഞുരാമൻ മകളേയും തോളിലിട്ട് നടന്നു. രണ്ടു രാത്രിയും ഒരു പകലും കൊണ്ട് ആധീരൻ അവിടെയെത്തി പക്ഷേ- അമ്മയെക്കാണാൻ ആ കുഞ്ഞിക്കണ്ണുകൾ തുറന്നില്ല. അത് എന്നത്തേക്കുമായി അടഞ്ഞു പോയി.

ആ മലയടിവാരത്തിൽ ആ പിതാവ് ആഴത്തിൽ ഒരു കുഴി വെട്ടി. ആ കുഴിമാടത്തിൽ ഒരു കരിക്ക് ചെത്തവയ്ക്കുവാൻ കഴിയുന്നതിന് മുമ്പ് പോലീസ് ആ മല വളഞ്ഞു.

(മൂലധനം നാടകത്തിന്റെ സമർപ്പണം
ഒളിവിലെ ഓർമ്മകൾ)

യാതൊരു വ്യർത്ഥതാബോധവും തനിക്കില്ലെന്നും ആ അനുഭവങ്ങളൊക്കെ മക്കൾ അഭിമാനമായിട്ടാണു കാണുന്നതെന്നും കുഞ്ഞുരാമൻ വെളിപ്പെടുത്തിയിരുന്നു. കേരളത്തിലെ സാമൂഹിക മാറ്റത്തിൽ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റു പ്രസ്ഥാനം വഹിച്ച പങ്ക് കുറച്ചു

എല്ലാ അർത്ഥത്തിലും വ്യാപ്തിയിലും ആതൊരു നിർഭാഗ്യകരമായ സംഭവം തന്നെയായിരുന്നു. എന്നാലതിനുത്തരവാദികൾ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റുകാരോ കർഷകരോ കർഷകത്തൊഴിലാളികളോ യുവജന നായകരോ അല്ല എന്നാൽ കേസിൽ കുരുക്കിയത് മറ്റാരെയുമായിരുന്നില്ല. യഥാർത്ഥ കുറ്റവാളികൾ രക്ഷപ്പെട്ടു. കുറ്റവാളികൾ ആരെന്നു തീരുമാനിച്ചു പറഞ്ഞു കൊടുത്തത് വേറെയാരുമായിരുന്നില്ല. യഥാർത്ഥ കുറ്റവാളി, തറയിൽ ഗോപാല പിള്ള

-പുതുപ്പള്ളി രാഘവൻ
(വിപ്ലവസ്മരണകൾ)

കാണിക്കാനുള്ള ശ്രമം പലഭാഗത്തു നിന്നുമുള്ളതിനെക്കുറിച്ച് ശൂരനാട്ടു സംഭവത്തിന്റെ 50-ാം വാർഷികത്തിന് ഒരഭിമുഖത്തിൽ (50-ാം വാർഷിക സ്മരണിക- കെ. ഗോപിക്കുട്ടനും ഡോ. സി. ഉണ്ണികൃഷ്ണനും ചേർന്നു നടത്തിയത്) പ്രതികരിച്ചത് പുതിയ കാല ഘട്ടമൊരുക്കിയ പുതിയ സൗകര്യങ്ങൾ അവരിലുണ്ടാക്കിയ ദുരഭിമാനം വസ്തുതകൾ ശരിയായി കാണുന്നതിൽ നിന്ന് അവരെ വിലക്കുന്നതാവാം" എന്നാണ്. എന്നാണ് ചേലേക്കോട്ടേത്ത് കുഞ്ഞുരാമനെ ആദര പൂർവ്വം മാത്രം സ്മരിക്കുന്നു.

അവലംബം :

ഒളിവിലെ ഓർമകൾ, വിപ്ലവസ്മരണകൾ മൂലധനം, ശൂരനാട് രക്തസാക്ഷിത്വം 50-ാം വാർഷിക സ്മരണിക. ❖

ലേഖനം

വികാരപൂർവ്വം മനോരമയുടെ മക്കളെപ്പറ്റി

രാജേഷ് ചിറപ്പാട്

മലയാള മനോരമ എന്റെ തന്തയുടേയോ തള്ളയുടെയോ വകയല്ല. എന്റെ അമ്മാവനോ അളിയനോ അവിടെ ജോലിനോക്കുന്നുമില്ല. എഴുത്തുകാരെ ഭാഷാഫോഷീണി കാട്ടി ഭീക്ഷണിപ്പെടുത്തി നിർത്തുന്ന ഏർപ്പാട് എനിക്ക് പ്രശ്നവുമല്ല. പിന്നെ നാലെണ്ണം പറയുന്നതിന് ഞാനാരെയാണ് പേടിക്കേണ്ടത്. പറയാനുള്ള വകുപ്പുണ്ടന്നേ.....

മാമൻമാപ്പിളസാർ ഒരുഗ്രൻ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റു വിരോധിയായിരുന്നു. കേരളത്തിലെ ജനാധിപത്യവിരുദ്ധ സമരത്തിന് നിങ്ങളുടെ പത്രം അമേരിക്കൻ പണം പറ്റി, ചുക്കാൻ പിടിച്ചിരുന്നു. ഇതൊക്കെ ചരിത്രമാണ്. എത്രമായ്ച്ചാലും മായാത്തസത്യം.

കോട്ടയത്ത് ആരാന്റെ പറമ്പിൽ കിടന്ന് അടിമപ്പണിചെയ്തു ചെയ്തു മുടിഞ്ഞുപോയ ഞങ്ങടെ വല്ല്യപ്പൻമാർ മലബാറിലേയ്ക്ക് കുടിയേറിയത് സവർണ്ണ ക്രിസ്ത്യാനികളെപ്പോലെ വെട്ടിപ്പിടിയ്ക്കാനുള്ള ആർത്തികൊണ്ടായിരുന്നില്ല; അതിജീവനത്തിനുവേണ്ടിയായിരുന്നു. ഞങ്ങൾ ദലിത് ക്രിസ്ത്യാനികൾ മലബാറിലേയ്ക്കു വരുന്നത് മേലാൻമാരുടെ പണിക്കാരായിട്ടു തന്നെയായിരുന്നു. അക്കാലത്തും എക്കാലത്തും ഞങ്ങടെ വല്ല്യപ്പൻമാർക്ക് നട്ടെല്ല് കൊടുത്തത് കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പാർട്ടിയായിരുന്നു. എല്ല് വെള്ളമാക്കി നെല്ലും കൃഷികൊയ്തെടുത്തതും ഈ അരിവാൾ മൂർച്ചയിൽ തന്നെ. എന്നിട്ടും അവൻ എല്ലായിടത്തും തിരസ്ക്കരിക്കപ്പെട്ടു. ചരിത്രവും മണ്ണും, നഷ്ടപ്പെട്ടവരുടെ പുതുതലമുറക്കാരായ ഞങ്ങൾക്ക് അക്കാദമിയ ചരിത്രത്തിനപ്പുറമുള്ള ചരിത്രവുമറിയാം. കാരണവൻമാർ പറഞ്ഞുതന്ന ചരിത്രത്തിന്റെ വിരലടയാളങ്ങൾ... നേരടയാളങ്ങൾ... അഹങ്കാരത്തോടെ പറയുന്നു ആ ഞങ്ങൾളുടെ അടുത്ത്

വചസ്സിന്റെ തുടർലക്കങ്ങൾ
വിശേഷാൽ പതിപ്പുകൾ മാത്രം
വായനക്കാരും എഴുത്തുകാരും
സഹകരിക്കുമല്ലോ. -പ.

നിങ്ങടെ ഇമ്മാതിരി തട്ടിപ്പ് ചിലവാകത്തില്ല... എന്താണ് ഇമ്മാതിരി തട്ടിപ്പ്? അതാണ് ചുരുക്കി കെട്ടിതാഴെപ്പറയുന്നത്.

മലയാള മനോരമയുടെ ഫ്യൂഡൽ വാഴ്ച യുടെ തണലിൽ ചില സാഹിത്യ ഇളമുറക്കാർ അരാഷ്ട്രീയ/ പ്രതിലോമ 'പുതുമ'കളുമായി ഇറങ്ങിയിട്ടുണ്ട്. മനോരമ കേന്ദ്രീകൃതമായ സാഹിത്യഭാവുകത്വം കേരളത്തിൽ ഉണ്ടാക്കുകതന്നെ ലക്ഷ്യം. ഇതിന് ചില ബുദ്ധി ജീവികളുടെയും ഒത്താശയുണ്ട്. അതിപ്രശസ്തിയുടെ വ്യാജപരിവേഷത്തിൽ ഇവരുടെ കൃതികളുടെ രണ്ടാം പതിപ്പുകളും മൂന്നാം പതിപ്പുകളും ഇറങ്ങുന്നു (ഇറക്കുന്നു). എന്തിനധികം... മലയാളത്തിലെ 'അതിപ്രശസ്ത'നായ ഒരു പുതിയ കവിയുടെ രണ്ടാം പതിപ്പ് ഇറങ്ങിയിട്ടുണ്ട്. (അതിന്റെ പ്രകാശനത്തിൽ ഈ യുള്ളവനും പങ്കെടുത്തിരുന്നു) സാനിട്ടറിനാപ്കിനും പെൺകുട്ടികളും മറ്റും പുതിയ ഭാവുകത്വമാണത്രെ!

ആദിവാസിയെ കുറിച്ചുള്ള അദ്ദേഹത്തിന്റെ കവിതയ്ക്ക് എഴുത്തുകൊണ്ടല്ല മറുപടികൊടുക്കേണ്ടത്. കാരണം ഇവനൊക്കെ ചുമ്മാ 'ഫ്ളാറ്റി'ലിരുന്ന് ഉദാസീനമായി ഉപയോഗിക്കാവുന്ന ഒരു വിഷയമല്ല ആദിവാസി. സാനിട്ടറിനാപ്കിനെന്നോ ലിപ്സ്റ്റിക്കെന്നോ F.U.C.K. എന്നോ എത്രവേണേലും എഴുതിയ്ക്കോ... ആർക്കും പരാതിയില്ല. വാഴ്ത്താൻ ഇവിടെ പ്രസിദ്ധീകരണങ്ങളും ബുദ്ധി ജീവികളും ധാരാളം കാണും മോനേ. ജീവിതത്തെ തൊട്ട് തമാശകളിയ്ക്കാതെ.. മണ്ണും, മനസ്സും, ശരീരവും ചരിത്രവും കവർന്നെടുക്കപ്പെട്ടവരെയെങ്കിലും വെറുതെ വിട്ടേക്കൂ...

ചേലേക്കോട്ടത്ത് കുഞ്ഞുരാമൻ ആരാണെന്ന്; അവൾ എത്രകൊമ്പത്തെ എഴുത്തുകാരിയാണേലും പ്രബുദ്ധ കേരളം അറിയിക്കണം. തോന്ന്യാസം പടച്ചുവിടുന്നത് ആവിഷ്ക്കാര സ്വാതന്ത്ര്യത്തിന്റെ പട്ടികയിലൊന്നും പെടുത്താൻ കഴിയില്ല. വലിയ വലിയ വിപ്ലവങ്ങളെയും സമര ചരിത്രങ്ങളെയും ചെറുത്തുനിലപുകളെയുമൊക്കെ ഉപയോഗിച്ച് ഇവളുമാരുടെ/ഇവൻമാരുടെ ഒരു ക്രാഫ്റ്റുണ്ടാക്കലുണ്ട്. ഇവരുടെ വിചാരം ഭാഷയുടെ കളികളും മറ്റും ഇവർക്കേഅറിയൂ എന്നാണ്. രക്തവും മാംസവും ചിന്തുന്നപണി ജീവിതം വെച്ചുള്ള കളിയാമോളേ.... നിന്റെ പീറക്കഥകൊണ്ടോ മഞ്ഞപത്രമെഴുത്തുകൊണ്ടോ മായ്ച്ചാൽ മായുന്നതല്ല രക്താഭമായ ചില അടയാളങ്ങൾ... മലയാള മനോരമയുടെ നിലവാരം കേരളത്തിൽ എത്രയുണ്ടെന്ന് മോൾക്കറിയ്യോ ആവോ... മഞ്ഞപത്രത്തിന് അതിന്റേതായ നിലവാരമില്ലേ. ഇതിനതുപോലുമില്ല ത്രേ.. പ്രൊഫഷണലിസത്തിന്റെ ബാഹ്യമോടി കൊണ്ട് ഒരു പത്രം പത്രമാകില്ല. അതിന് മറ്റ് ചില സാമൂഹ്യ ഉത്തരവാദിത്വങ്ങൾ കൂടിയുണ്ട്.

നിങ്ങളെപ്പോലുള്ളവരുടെ കഥയോ കവിതയോ എത്രകാലം നിൽക്കും മോളേ... മനോരമ പിടിച്ചാൽ എത്രടം വരെപോകും... കാരണ മുണ്ടന്നേ... ജീവിതം വച്ച് കളിയ്ക്കുന്നവർ കളത്തിൽ ഇന്നുമുണ്ട്. അവരുടെ കരുത്തിന്റെ പേനപ്പകർച്ചകളിൽ മോളെപ്പോലുള്ളവരുടെ ആരാഷ്ട്രീയ വായാടിത്തങ്ങൾ അപ്രസക്തമാകും. കേട്ടാ.... ❖

കുറിപ്പ്

അന്ധം, ബധിരം, മൂഢം, മൂകം

എ. ജയിംസ്

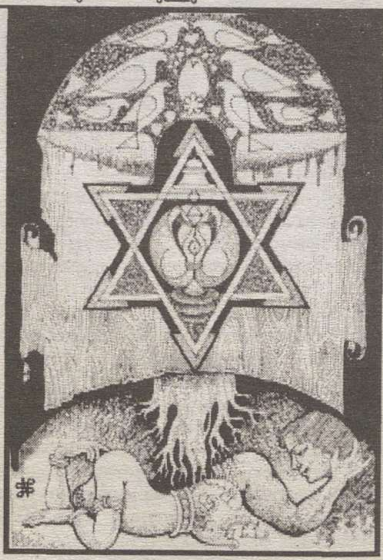
സ്നേഹാർഹനായ എഴുത്തുകാരൻ കോവിലൻ ഈയിടെ മനസ്സ് തുറന്നു. 'ഞാൻ ചെറിയ യുക്തി വാദിയും ഇടതുപക്ഷ അനുയായിയും ആയിട്ടാണ് ഹിമാലയം കയറുന്നത്. അവിടെച്ചെന്ന് അഞ്ചാറുമാസം കഴിയുമ്പോഴേക്കും യുക്തിവാദം പോയി.'

അതിശയിക്കാനൊന്നുമില്ല. പഠിപ്പും ലോകപരിചയവും ഉണ്ടായിവരുന്നതേയുള്ളു. മാഹാഭാരതം പോലെയുള്ള കൃതികളാണ് മനസ്സ് നിറയെ. ഹിമാലയത്തിന്റെ അപാരഗാംഭീര്യം കോവിലനെ ദൈവത്തിലേക്കടുപ്പിച്ചത് സ്വഭാവികം

അറിവിന്റെയും ലോകപരിചയത്തിന്റെയും ഒരു കൊച്ചു ഹിമവാനാണിപ്പോൾ കോവിലൻ. (കാഴ്ചയിലുമതേ. തൂവെള്ളയായ ശിരസ്സ്, തൂ വെള്ള വസ്ത്രങ്ങൾ)

ഹിമവാനെപ്പോലെ പ്രകൃതിയുടെ മറ്റൊരു സൃഷ്ടിവൈഭവമാണല്ലോ സമുദ്രം, ഈശ്വരനെപ്പറ്റി ചിന്തിയ്ക്കാൻ ചഞ്ചല മനസ്ക്കരെ പ്രേരിപ്പിക്കാവുന്ന പ്രതിഭാസം. അത് ക്ഷോഭിച്ചു വശായത് ദിവസങ്ങൾക്കുമുമ്പ്. രണ്ടു ലക്ഷം മനുഷ്യരാണ് കടന്നുപോയത്. മൃതിയേക്കാൾ ഭയാനകമായി കുറേപ്പേർ ജീവിച്ചിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

പ്രകൃതിശക്തികൾ, അവയെത്ര പ്രതാപഗാംഭീര്യമുള്ളതാണെങ്കിലും അന്ധവും ബധിരവും മൂഢവും മൂകവുമാണവയുടെ നിയാമകശക്തിയെന്ന് കോവിലന് ഇപ്പോൾ തിരിച്ചറിയാൻ കഴിയേണ്ടതാണ്. ബുദ്ധിപരമായ സത്യസന്ധത അത്രത്തോളമുണ്ടെങ്കിൽ അദ്ദേഹത്തിന് യുക്തിവാദത്തിലേക്ക് വീണ്ടും വന്നെത്താവുന്നതേയുള്ളു. ❖

ചിത്രകാരൻ : എൻ. എസ്. മണി

നാടകം

മഹിളാലയം

വിനീഷ് കളത്തറ

രാത്രി, പാതയോരം

ഒരു ദേശീയ വനിതാ നേതാവിന്റെ (സരോജിനി നായിഡു/ ഝാൻസി റാണി...)

പ്രതിമ. അതിനു പിറകിൽ അടഞ്ഞു കിടക്കുന്ന വാതിലിന് മുകളിൽ ഐസ്ക്രീം പാർലർ എന്ന ബോർഡ് കാണാം.

അഞ്ചുവയസ്സുള്ള ഒരു പെൺകുട്ടി പ്രതിമയ്ക്ക് ചുറ്റും ഓടികളിക്കുന്നു. ഇടയ്ക്ക് അടഞ്ഞുകിടക്കുന്ന വാതിലിലേക്ക് നോക്കി.

പെൺ : അമ്മേ, അമ്മേ... വേഗം വാമ്മേ... മോൾക്ക് വെക്കുന്നു.... ഐസ്ക്രീം വാങ്ങിച്ചോണ്ട് വരാമെന്ന് പറഞ്ഞ് പോയിട്ടെത്ര നേരമായി...? (പിന്നെയും കളിക്കുന്നു, പാടുന്നു) ഒന്നാനാം കൊച്ചുതുമ്പി എന്റെ കൂടെ പോരുമോ നീ... (ഇങ്ങനെ തുടരുമ്പോൾ ഒരു മധ്യവയസ്സ്ക്ക അവിടെ വരുന്നു, അവർ കുട്ടിയെ ഒരു നിമിഷം നോക്കിനിന്നു. പിന്നെ വാതിക്കൽ ശ്രദ്ധിച്ച്)

മധ്യ : മോളേ... മോളേ... ഇറങ്ങി വാമോളേ... നിന്റെയെല്ലാ തെറ്റും ഈയമ്മ പൊറുത്തിരിക്കുന്നു... എന്റെ പൊന്നുമോള് വേഗം വാ... ഇനിയിപ്പണിക്കൊന്നും നീ പോകണ്ടാ...

(കുട്ടിയും സ്ത്രീയും 'അമ്മേ' യെന്നും 'മോളേ' യെന്നും മാറി മാറി വാതിൽക്കലേക്ക് നോക്കി വിളിക്കുന്നു. അപ്പോൾ നാലഞ്ചുപേർ അവരെവളയുന്നു. വെളിച്ചം പൊലിയുന്നു. പെൺകരച്ചിലുകളുയരുന്നു)

വെളിച്ചം തെളിയുമ്പോൾ ഒരു സ്വാമിനി പ്രതിമയ്ക്ക് കീഴെയിരുന്നു മന്ത്രം ചൊല്ലുന്നു.

സ്വാമിനി : ഓം... പൂർണ്ണമദപൂർണമിദം, പൂർണാദ് പൂർണ.... (പത്രമെടുത്ത് വായിക്കുന്നു)- 'അമ്മയെ കാത്ത് നിന്ന മകളേയും, മകളെ കാത്തുനിന്ന അമ്മയേയും നട്ടപ്പാതിരയ്ക്ക് കൂട്ട ബലാൽസംഗം ചെയ്തു-' (സ്വാമിനിയെഴുന്നേറ്റ്) ങ്ഹും... ആർഷഭാരത സംസ്ക്കാര മനുസരിച്ച്, പെണ്ണിനിത്രയും അഹങ്കാരം പാടില്ല... നട്ടപ്പാതിരയ്ക്കിങ്ങനെ റോഡുതെണ്ടേണ്ട കാര്യമൊണ്ടോ എവളുമാർക്ക്....? ഞാൻ ഐക്യരാഷ്ട്രസഭയിൽ നടത്തിയ പ്രസംഗത്തിലും പറഞ്ഞു, സ്ത്രീ പൂജ്യയാണ്, ദേവതയാണ്,സർവ്വംസഹയാണ് എന്നൊക്കെ.... അപ്പോൾ നമ്മുടെ പെണ്ണുങ്ങളൊന്ന് ഒതുങ്ങണം, പലതും സഹിക്കണം... എന്തായാലും ബലാൽസംഗം ചെയ്യപ്പെട്ടവർക്കുവേണ്ടി ഒരു സത്സംഗം നടത്തിയേക്കാം എന്റെ വക.... യാത്രനാര്യസ്തു പൂജ്യന്തേ തത്ര.... (പോകുന്നു)

വെളിച്ചം പ്രതിമയിൽ കേന്ദ്രീകരിക്കുമ്പോൾ പല്ലുകൾഞെരിയുന്ന ശബ്ദം... കോപക്രാന്തമായശ്വാസവേഗം... കണ്ണുകളിൽ നിന്ന് തീപാറുന്നു. വാതിലിന് ചുവട്ടിൽ നിന്ന് ഒരു തീനാളം പടർന്നു പിടിക്കാൻ തുടങ്ങുന്നു. വെളിച്ചം പൊലിയുന്നു. ❖

'പ' എന്ന അക്ഷരം

വിജില പേരാമ്പ്ര

പെട്ടെന്ന് പ്രിയപ്പെട്ടതായ് തീർന്നതാണ്
അച്ഛന്റെ പേന പോലെ
അത് വിജയത്തിലേക്കുള്ള
അക്ഷരങ്ങൾ
പണിയുമെന്ന പ്രതീക്ഷ

പ്രണയം, പരീക്ഷ
ഞായറാഴ്ചപ്പത്രങ്ങൾ
പരാജയപാതമുറിച്ച്
പവിത്രകവിതകൾ
പാരിജാതപൂവികൾ
പത്മരാജകഥകൾ
പഴയ പാട്ടുകളുടെ
പല്ലവിയിൽ
പാതിരാമഴ

വിപ്ലവം വരെ
വീട്ടു പടിക്കൽ
കറുപ്പിച്ചുകൊണ്ട്
വെളിച്ചം നോക്കി

❖

വര : സുരേഷ്

പഴയ പേജിൽ നിന്ന്

മനോജ് കാട്ടാമ്പള്ളി

വെയിൽ മാസം സ്വപ്നം കാണുന്ന
പെയ്യാ മഴയെ
നെഞ്ചിൽ വെച്ച തീയായിരുന്നു
ആത്മകഥയിലെ വരികൾ.

തിളച്ചു മറിയുന്ന ഭ്രാന്ത്
ഒടിഞ്ഞു തൂങ്ങിയ
ആകാശങ്ങളിൽ നിന്നും
കൂതറിമാറിയ കാറ്റുപോലെ
നീ.

പ്രണയത്തിന്
അലറിപ്പിടയുന്ന വെളിച്ചമില്ലാത്ത
നിരത്തുകളുടെ അതേ നിറമാണ്.

തിളയ്ക്കുന്ന താറിന്റെ
അറ്റമെത്താത്ത ചങ്ങലയിൽ
മറക്കരുതെന്ന് പറയാനാവാതെ
വഴികൾ

എനിക്കിങ്ങനെയേ
ഒലിച്ചുപോകാൻ കഴിയൂ
ആഗ്രഹമണയാതെ തുറന്നുവച്ച
കണ്ണുകളോടെ
ആത്മകഥയുടെ
ഈ ജലാശയത്തിൽ ❖

കുറിപ്പ്

ദൈവങ്ങളുടെ പബ്ലിക് റിലേഷൻസ്

എം. ഷൈറജ്

വീണതു വിദ്യയാക്കുക എന്നതു നല്ലൊരു പഴഞ്ചൊല്ലാകുന്നു, മനുഷ്യർക്കു മാത്രമല്ല ഞങ്ങൾ ദൈവങ്ങൾക്കും ചില സമയത്തെ പ്രകൃതിയുടെ കളി അങ്ങിനെയാണ്. സുനാമിയുടെ കാര്യം തന്നെ നോക്ക്. അമ്പലങ്ങളും പള്ളികളും ആശ്രമങ്ങളുമൊക്കെ തൊടുകപോലും ചെയ്യാതെ, അവയുടെ മൂക്കിനു താഴെയുണ്ടായിരുന്ന സകലമാന മനുഷ്യകീടങ്ങളേയും തൂത്തുവാരിക്കളഞ്ഞില്ലെ സുനാമിപ്പണ്ടാരം. ചിന്തിക്കുന്നവർക്കു ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളുണ്ടെന്നു വേദഗ്രന്ഥത്തിലുണ്ടെങ്കിലും ഒരുത്തനുമിതൊന്നും വായിക്കാത്തതു നന്നായി.

മാത്രവുമല്ല, ഞങ്ങളുടെ പി. ആർ ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റ് വളരെ സ്ട്രോങ്ങാണ്. പിരിക്കുന്നതു മുഴുവൻ വിഴുങ്ങുന്ന നാട്ടിൽ, പിരിവൊന്നുമെടുക്കാതെ കുരെ വീടുകൾ പണിതു കൊടുക്കാം. എന്നിവയിലൊക്കെ ഓരോ ഫോട്ടോയും തൂക്കാം. ദുരിത സമയത്ത് മനുഷ്യനു വിവേകമല്പം കുറയും. തുങ്ങിയാടുന്ന ഫോട്ടോയെ നോക്കി അവസാനം തൊണ്ടകീറി വിളിച്ചോളും, ദൈവമേ! ❖

കവിത

പാലം

രോഷ്നി സ്വപ്ന

വാക്കുകൾ പാലങ്ങളാകുന്ന കാലം
കവിതയുടെ മുനമ്പിൽ
ഒരു വേതാളം ഇടറിവീഴും
എന്റെ ചില്ലുവാതിലിൽ, അതിന്റെ
ആർത്താർത്തുള്ള മുട്ടൽ
നോക്കുമ്പോൾ, പുറത്ത് മറവി
വജ്രസൂചികൾ പോലെ
മനസിൽ പെയ്തിറങ്ങിയ അക്ഷരങ്ങളുടെ
പെരുമഴത്തുള്ളികൾ
ചോദ്യങ്ങൾ, ഉറയൊഴിഞ്ഞ വാൽപോലെ
കുതറിവീണവ
മുന്നിൽ ഒഴിഞ്ഞ ആവനാഴിയുമായ്
കവി...
അഴിഞ്ഞു തുടങ്ങിയ പാഥേയത്തിലെ
അവസാനവറ്റും ഒളിപ്പിയ്ക്കാൻ
വ്യർഥശ്രമം
മരക്കൊമ്പുകളിൽ, പൂതൽ പിടിച്ച
പുരാവൃത്ത സ്മരണകൾ
കളഞ്ഞു പോയ ദേശാടനപ്പക്ഷികൾക്കായി
ഒരുതിവച്ച ബലിച്ചോറു നീട്ടി
വേതാളം ചോദിച്ചു
"നിന്റെ പേരെന്താണ്?"
അകലെ എരിഞ്ഞടങ്ങാറായ ചിതയെ-
നോക്കി കവി മന്ത്രിച്ചു- "ആനന്ദൻ" ❖

പൊതു പരീക്ഷ

അശ്രഫ് ആഡൂർ

ചോദ്യം : പൂക്കളും പൂമ്പാറ്റകളും ഇല്ലാത്ത രാജ്യം ഏത്?
ഉത്തരം : ഇറാഖ്.
(2 കൈകളും അറ്റുപോയ ബാലൻ അലി ഇസ്മയിൻ വേദനയോടെ ഓർമയിലുണ്ട്)

മാൻ ഓഫ് ദി മാച്ച്

എം. കൃഷ്ണദാസ്

സച്ചിൻ സെഞ്ചുറി തികക്കേണ്ട ആ ഓവറിലാണ് മകൾ വീട്ടു കണക്കിലെ സംശയവുമായി വന്നത്. സെഞ്ചുറി മാത്രമാണെങ്കിൽ കുഴപ്പമില്ല. ആ ഓവറിലെ റണ്ണുകൊണ്ടുവേണം ഇന്ത്യക്കു ജയിക്കാൻ. ആ വെപ്രാളത്തിനിടയിലാണ് മകളുടെ കുഴപ്പിക്കുന്ന സംശയം. അത് അയാളെ വല്ലാതെ ചൊടിപ്പിച്ചു.

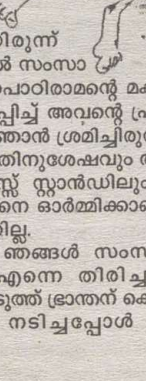
ടി.വി.ക്കു മുന്നിൽ മറഞ്ഞു നിന്ന മകളുടെ കവിളിലാവും അയാളുടെ അടി വീണത്. അവളെ അകമുറിയിലേക്ക് തള്ളിയാക്കി വാതിലടച്ചു. തിരികെ വന്നു സോഫയിലിരിക്കുന്നതിനു മുന്നെ സച്ചിന്റെ ബാറ്റിൽ നിന്നും വിജയ റൺ പിറന്നു. പിന്നെ, മാൻ ഓഫ് ദി മാച്ച് പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ...?

❖

ഭ്രാന്തൻമാർ

തുളസീദാസ് മണ്ണൂർ

ഞാൻ നീട്ടികൊടുത്ത ഒരു രൂപനാണയം നോക്കി ചിരിച്ചും പിറുപിറുത്തും അവൻ ആൾക്കൂട്ടത്തിനിടയിലൂടെ കോടതി വളപ്പിനു വെളിയിലേക്ക് നടന്നു.

ടോമ്മിച്ചൻ മുഴുപ്പ്, ഡിസൈൻ

സുദേവൻഭ്രാന്തനെ കുട്ടിക്കാലത്ത് ഞങ്ങൾക്ക് ആരാധനയായിരുന്നു. ഇംഗ്ലീഷ് സംസാരിക്കുന്ന ഭ്രാന്തൻ. സ്കൂൾ വിട്ട് വീട്ടിലേക്ക് ചുട്ടു പൊള്ളുന്ന വെയിലത്ത് ടാർ റോഡിലൂടെ നടന്ന് കാല് പൊള്ളുമ്പോൾ അമ്പലമുറ്റത്തെ ആൽചുവട്ടിലേക്ക് പോവും. അവിടെ സുദേവൻ ഭ്രാന്തൻ വിശ്രമിക്കാറുണ്ടായിരുന്നു. അവിടെയിരുന്ന് ഭ്രാന്തനെകൊണ്ട് ഇംഗ്ലീഷിൽ സംസാരിപ്പിക്കുമ്പോൾ, പഴയ സഹപാഠിരാമന്റെ മകനാണ് താനെന്ന് ഭ്രാന്തനെ ഓർമ്മിപ്പിച്ച് അവന്റെ പ്രത്യേക പരിഗണന പിടിച്ചുപറ്റാനും ഞാൻ ശ്രമിച്ചിരുന്നു.

ഞാൻ അഭിഭാഷകനായതിനുശേഷവും അവനെ റിയിൽവേസ്റ്റേഷനിലും ബസ്സ് സ്റ്റാൻഡിലും വെച്ച് കണ്ടിരുന്നു. ഇപ്പോൾ അവനെ ഓർമ്മിക്കാനൊ മറക്കാനൊ ഞാൻ മിനക്കെടാറില്ല.

കോടതിവരാന്തയിൽ ഞങ്ങൾ സംസാരിച്ചു നിൽക്കുമ്പോൾ അവൻ എന്നെ തിരിച്ചറിഞ്ഞ് അടുത്തുവന്നു. ഒരു രൂപയെടുത്ത് ഭ്രാന്തന് കൊടുത്ത് ഞാൻ അപരിചിതഭാവം നടിച്ചപ്പോൾ അവൻ ചോദിച്ചു.

"രാമേട്ടന്റെ മകനല്ലെ?"

"ഏത് രാമൻ? എന്ത് രാമൻ? പണം വാങ്ങിസ്ഥലം വിടാതെ മനുഷ്യനെ മിനക്കെടുത്താതെടാ." അഭിഭാഷക സുഹൃത്തുക്കൾക്കിടയിൽ എനിക്കെതിരെ ഒരു നേരമ്പോക്കു കഥ കൂടി ഉണ്ടാവരുതല്ലോ?

എന്റെ ഭ്രാന്ത് മനസ്സിലായ സുദേവൻ ഭ്രാന്തൻ ഒരു പരിഹാസ ചിരിയുമായി ഞാൻ കൊടുത്ത ഒറ്റ രൂപനാണയം നോക്കി പിറുപിറുത്ത് ഭ്രാന്തൻമാർക്കിടയിലൂടെ യാചിച്ചുനടന്നു. ❖

മരുതിമല- പ്രകൃതിയുടെ കനിവ്

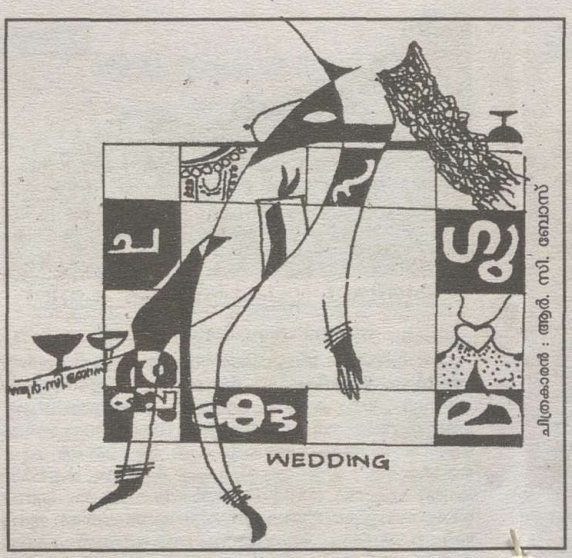
ഓടനാവട്ടം വിജയപ്രകാശ്

കൊല്ലം ജില്ലയിലെ വെളിയം ഗ്രാമപഞ്ചായത്തിൽ 90 ഏക്കറിൽ വ്യാപിച്ചുകിടക്കുന്ന ഇടനാട്ടിലെ ഏറ്റവും ഉയരം കൂടിയ പ്രദേശമാണ് (1100അടി) മുട്ടറമരുതിമല. വിശ്വാസികളുടെ അഭിപ്രായത്തിൽ വെളിയം രാജവംശത്തിന്റെ കുല ദൈവങ്ങൾ കുടികൊള്ളുന്നു. മുട്ടറ ഇണ്ടിളയപ്പൻ ക്ഷേത്രം, കട്ടയിൽ ഭവതി ക്ഷേത്രം, ചെറുകരക്കോണം ക്ഷേത്രം എന്നീ ക്ഷേത്രങ്ങളുടെ മൂലസ്ഥാനവും വർഷത്തിൽ മുന്ന് തവണ മലകൂട മഹോത്സവം നടക്കുന്നത് കേരളത്തിൽ ഇവിടെ യാണ്.

ഒട്ടനവധി ഔഷധ സസ്യങ്ങളുടേയും നൂറു കണക്കിന് കുരങ്ങുകൾ, കാട്ടുപൂച്ച, മലയണ്ണാൻ, തുടങ്ങിയ ജീവജാലങ്ങളുടേയും ആവാസസ്ഥാനം കൂടിയാണ് ഈ പ്രദേശം. മലയുടെ മുകളിൽ കാറ്റാടിപ്പാറ, വസൂരിപ്പാറ എന്നീ പേരിൽ രണ്ടുഭാഗങ്ങളുണ്ട് ഇതിൽ കാറ്റാടിപ്പാറയാണ് ഏറ്റവും ഉയരം കൂടിയ ഭാഗം. ഒരിക്കലും വറ്റാത്ത രണ്ട് കുളങ്ങൾ ഈ പാറയിലുണ്ട് ഇതിലെ ജലമാണ് ജീവജാലങ്ങളുടെ നിലനിൽപ്പിനാധാരം. കാറ്റാടി പാറയിൽ നിന്നും നോക്കിയാൽ സൂര്യന്റെ ഉദയവും, അസ്തമയവും കന്യാകുമാരി മുനമ്പിൽ നിന്നും ദർശിക്കുന്നതിനേക്കാൾ മനോഹരമായി ദർശിക്കുവാൻ കഴിയും, തങ്കശ്ശേരി വിളക്കുമരവും കാണാം, 1949 വരെ പുലിയെ ഇവിടെ കണ്ടിരുന്നു. പുലി ജീവിച്ചിരുന്ന ഗുഹ, (പുലിച്ചാൽ) ഇപ്പോഴും ഇവിടെയുണ്ട്. എത്ര ഭയങ്കരചൂടുള്ളസമയത്തും ഇതിന്റെ മുകളിലെത്തിയാൽ നല്ല തണുപ്പ് അനുഭപ്പെടും ഈ മലയുടെ അടിവാരത്ത് പ്ലസ്ടു തലംവരെയുള്ള രണ്ടായിരത്തോളം കുട്ടികൾ പഠിക്കുന്ന സ്കൂളുമുണ്ട്.

മനോഹരമായ ഈ പ്രദേശം ഇന്ന് കരിങ്കൽ മാഫിയ കയ്യടക്കിവച്ചിരിക്കുകയാണ്. ജീവജാലങ്ങളെ കൊന്നൊടുക്കിയും പരിസരത്തെ ജനങ്ങളുടെ ജീവന് ഭീക്ഷണിയുയർത്തിയും മാഫിയസംഘം ആധിപത്യം നേടിയിരിക്കുന്നു. ഇപ്പോൾ ശക്തമായ ജനകീയ പ്രതിരോധം തന്നെ നിലനിൽക്കുന്നുണ്ട്. ഒരു പരിധിവരെ വിജയിക്കുവാനും കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. വെളിയം ഗ്രാമപഞ്ചായത്ത് അംഗീകരിച്ച് സർക്കാരിന് സമർപ്പിച്ചിരിക്കുന്ന മരുതിമല ടൂറിസം പദ്ധതിയും കാറ്റിൽ നിന്നും വൈദ്യുതി ഉല്പാദിപ്പിക്കുന്ന ANERT-ന്റെ പദ്ധതിയും അട്ടിമറിച്ചിരിക്കുകയാണ്. പാറ ഖനനം നിർത്തിവച്ച് പരിസ്ഥിതിയെ സംരക്ഷിക്കണമെന്ന് പരിസ്ഥിതി പ്രവർത്തകർ നിരന്തരം അഭിപ്രായപെടുകയും നിരന്തരപോരാട്ടം നടത്തുകയും ചെയ്യുന്നു. ഈ സമരത്തിൽ നിങ്ങളും പങ്കാളിയാവുക! മരുതിമല പ്രകൃതിയുടെ കനിവാണ് അത് തകരാൻ അനുവദിച്ചുകൂടാ.

(ലേഖകൻ മരുതിമല സംരക്ഷണ സാംസ്ക്കാരിക സമിതി ജനറൽ കൺവീനറാണ്) ❖

ചിത്രകാരൻ : ആർ. സി. ബോസ്

കവിത

ഒറ്റാൽ

ബി. എസ്. രാജീവ്

ചെളിയിൽപ്പുതഞ്ഞുള്ള
രമിക്കൽ
കല്ലിന്നിടയിലൊളിക്കൽ
വീണ്ടും വെള്ളത്തിലിറക്കം
അടുത്തെത്തുമ്പോൾ
പിടഞ്ഞുമാറൽ
കൈയ്യിൽ കിട്ടിയിട്ടും
രക്ഷപ്പെടുന്ന
വഴുവഴുത്ത കൗതുകം

നിന്റെ
സകല കലാവൈഭവം
തോൽക്കുമിനി
എന്റെ മുന്നിൽ
ചതിയുടെ
ചൂണ്ടയില്ല,
ആകർഷണത്തിന്റെ
വലവിരിക്കലില്ല

ചെറുചിരിയുടെ
ഈ ഒറ്റാലിൽ
കൊതിപ്പിക്കുന്ന
വരാലേ

ഒറ്റനിമിഷം കൊണ്ട്
നീയൊരു
തടവുകാരി

ആൺകുട്ടിയോടോ
നിന്റെ കളി!

❖

ചിത്രകാരൻ : എൽ. രത്നാസുകുട്ടി

കവിതകൾ

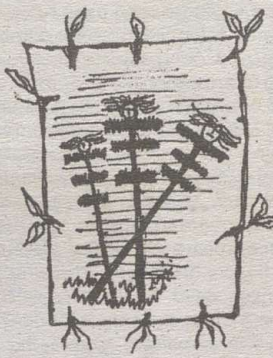
പ്രതീക്ഷാ നിർഭരം

ശൈലൻ

പാതയോരത്ത്
വിരിവച്ച്
ഭാണ്ഡമിറക്കി
മലയാള കവിതയും
പടകളും
നഗരത്തിനുപുറത്ത്
കാത്തിരുന്നു...

തുരുമ്പിച്ച്
നാനാവിധമായതെങ്കിലും
കവാടത്തിലെ
നീലത്തകരത്തിൽ
ഇപ്രകാരം
കുറിച്ചിട്ടിരുന്നു
"രാവിലെ 8 മുതൽ
രാത്രി 8 വരെ
റൗണ്ടിനുള്ളിൽ
കാളവണ്ടി ഗതാഗതം
നിയമം മൂലം
കർശനമായി
നിരോധിച്ചിരിക്കുന്നു..!!!"

❖

വര : സുരേഷ്

അടയാളം

പി.ആർ.രതീഷ്

മഴയുടെ കടവിൽ
നിന്നെ കാത്തു നിന്നപ്പോൾ
പുഴക്കടവിലൂടെ നീ,
കടന്നുകളഞ്ഞു
അവിടെ,
ഒരു നിഴൽമരം
കടപുഴകി വീണു!

❖

ലേഖനം

ആനന്ദ ബ്രഹ്മത്തിന്റെ ഉണ്മ

സി. വി. വിജയകുമാർ

സച്ചിന്മയമായ നിസംഗതയുടെ ഉൾക്കാഴ്ചകൊണ്ട് ജീവിതത്തെ നിർവ്വചിക്കാൻ എഴുത്തുകാരന് ധ്യാനാത്മകമായ സ്വയം നിഷേധം അനിവാര്യമാണ്. അങ്ങനെ ഒരാൾക്ക് മാത്രമേ, താൻ ജന്മാന്തരങ്ങളിൽ ശീലിച്ച വിശുദ്ധ ഭാഷയുടെ ലാവണ്യസാദൃശ്യങ്ങളെ ഓർത്തെടുക്കാൻ കഴിയൂ. അത്, തന്റെ ബോധത്തിന്റെ ഉണ്മയിൽ ലയിച്ചുകിടക്കുന്ന ജ്ഞാന, വിജ്ഞാനങ്ങളുടെ മഴവില്ലുകളെ സ്മൃതിചക്രവാളത്തിൽ വിരിയിച്ചു കാട്ടികൊടുക്കുകയും ചെയ്യും. പരിവ്രാജികമായ നിർവ്വേദ സമീക്ഷകളായത് കാലത്തെ ധൈഷണികമായി സമാകർഷിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കും. ഇങ്ങനെ, ചിന്തയെ ത്രികാലതീതമായ ആനന്ദബ്രഹ്മത്തിൽ സമന്വയിപ്പിച്ചപ്പോളാണ് ഒ.വി.വിജയന്റെ വാക്കുകളിൽ മനസ്സിന്റെ സൂക്ഷ്മേന്ദ്രിയമായ ബുദ്ധിയുടെ സൗന്ദര്യ വിസ്മയങ്ങൾ പുറത്തിറങ്ങിയത്. യുക്തിയുടെ വീര, കരുണങ്ങൾ കൊണ്ടും ഹാസ്യത്തിന്റെ ഹിംസാത്മകത കൊണ്ടും അത് പ്രത്യയ ശാസ്ത്രീയ അഹംഭാവങ്ങളെയും അധികാരദുരാസക്തികളെയും വേദനിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. തന്റെ വാക്കുകൾ എപ്പോഴും വിവേകമുള്ള വാളുകളായി മനുഷ്യഭാഗധേയങ്ങളുടെ ശിരസ്സിൽ വളരുന്ന വിധേയത്വത്തിന്റെ കൊമ്പുകളെ ഛേദിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കണമെന്ന് വിജയന് എന്നും നിർബന്ധമുണ്ടായിരുന്നു. അത്, ഏറ്റവും കൂടുതൽ നേരിട്ടത് നമ്മുടെ വിപ്ലവ സൈദ്ധാന്തികരുടെ മസ്തിഷ്കത്തിന്റെ കാര്യശേഷിയോടായിരുന്നു. ഒരു തലമുറയുടെ യുവത്വധിക്കാരത്തെ അഗ്നിപ്രവേശം കൊള്ളിച്ച സംവാദങ്ങളുടെ കലാപങ്ങൾ പൊട്ടിപ്പുറപ്പെടാൻ അത് കാരണമാവുകയും ചെയ്തു. കോമളരൂപികളായ സന്ദേഹങ്ങളുടെ ബലിഷ്ഠതകൊണ്ടത് അന്വേഷണങ്ങളുടെ വലിയ അതിരുകടക്കലുകൾ വിരചിച്ചു. വിജയനെ സംബന്ധിച്ചത് സൗമ്യതകൊണ്ടുള്ള ജാല വിദ്യപോലായിരുന്നു. അതുകൊണ്ട്, തന്റെ വിചാരസ്വാതന്ത്ര്യത്തിന്റെ തുറസ്സുകളിൽ സംഘടിത ശക്തികൾ ആരോപിച്ച ചാര സംസർഗ്ഗത്തിന്റെ അശ്ലീലത പോലും വിജയന് വെറും കൗതുക കാഴ്ചകളായിരുന്നു. ❖

കഥ

നട്ടെല്ല്

കെ. ഗോവിന്ദൻ

പഠിയ്ക്കാൻ ഏറെ മിടുക്കനായിരുന്നു, അയാൾ എല്ലാവർഷവും പരീക്ഷയിൽ ഒന്നാം സ്ഥാനക്കാരനുള്ള സമ്മാനം വാങ്ങാൻ തലയുയർത്തിപ്പിടിച്ച് സ്റ്റേജിൽ കയറുന്ന കുട്ടിയെ വേണ്ടപ്പെട്ടവരെല്ലാം അഭിമാനത്തോടെ നോക്കിനിന്നു.

പരീക്ഷകൾ പാസ്സായി ഉദ്യോഗസ്ഥനായതോടെ നട്ടെല്ല് കൂടെകൂടെ വളയ്ക്കേണ്ടിവന്നു. ഉദ്യോഗത്തിൽ നിന്ന് വിരമിച്ച് സായാഹ്ന നടത്തത്തിന് പോവുമ്പോഴെങ്കിലും നീണ്ടുനിവർന്ന് നടക്കാമെന്ന അയാളുടെ ആഗ്രഹം പക്ഷേ, ഫലിച്ചില്ല. നിവർത്താനാവാത്ത വിധം നട്ടെല്ല് അത്രയധികം വളഞ്ഞു പോയിരുന്നു. ❖

ഭോജനം

പി. കെ. ഗോപി

അരിപ്പിറാക്കൾ
പോയവഴിയിൽ
കഴുകന്മാരൊളിച്ചു- പാർക്കും കൂട്ടിൽ

മാംസഭോജനക്കൊതി
ഒടുക്കമഹിംസതൻ
ശൂടയാളങ്ങൾ കൊത്തി
മടക്കയാത്രാ മധ്യേ
മതസൗഹാർദ്ദച്ചിരി !!

വീട്

വി. ജയപ്രകാശ്

വാക്കുകൾ
ചോർന്നൊലിക്കുന്ന
വാടക വീട്ടിൽ
വാതിൽപ്പഴുതുകൾ
വീർപ്പുനെയ്യുന്നു

വീട്ടുകാവൽക്കാരന്റെ
വിയോജനക്കുറിപ്പിൽ
അറ്റുപോകാത്ത
ഒരു തുടൽക്ഷണം

അമ്മാനമാടാൻ
എനിക്ക് അമ്മതന്നത്
ഉമ്മത്തിൻ കായ
ഉമ്മവച്ചു ഞാൻ
ഊണാക്കുന്നു
ഉണ്ണീയുറങ്ങുറങ്ങു...
മാതൃഗർഭത്തിൻ
ഈണം.

വര : ടി. മോഹനൻ

വഴിയിൽ
നീ ജപിച്ചു വച്ചൊരു
കല്ലിരിക്കുന്നു
നിന്റെ സ്മാരകശില

ഇനി വാക്കിന്റെ
വാൽമുരിക്കാം
കൂട്ടിലടയ്ക്കാം
വീര്യം വളരട്ടെ

വെയിൽ വീണു
മഞ്ഞിൻ ഉടുപ്പു കത്തുന്നു.
ആത്മസംവേദനത്തിന്റെ
ഇടവഴിയിൽ
കരിമ്പൂച്ചക്കുറുക്ക്

കത്തുന്ന പുരയും
എരിയുന്ന കാഴ്ചക്കാരനും

കഥ

തലയോട്ടിയുടെ പാരമ്പര്യം

എം. കമറുദ്ദീൻ

അയാൾ തലയോട്ടികൾ ശേഖരിക്കുകയായിരുന്നു. ഒരു ശ്മശാനത്തിൽ.

'തലയോട്ടികൾ....' ഞാനന്വേഷിച്ചു: 'നിങ്ങൾ തലയോട്ടികൾ ശേഖരിക്കുകയാണോ...?'

'അതെ. തലയോട്ടികൾ ശേഖരിക്കുന്നു. എന്നെ ശ്രദ്ധിക്കാതെ അയാൾ പറഞ്ഞു: ആയിരം തലയോട്ടികൾ ഞങ്ങളുടെ ദൈവത്തിന് കാഴ്ചവെച്ചാൽ മരിച്ചുപോയ എന്റെ പിതാവ് ഉയിർത്തെണീക്കും. ഞാനതിന് ശ്രമിക്കുന്നു.

'ഇപ്പോൾ എത്ര തയോട്ടികൾ ശേഖരിച്ചു.' അമ്പരപ്പോടെ ഞാൻ ചോദിച്ചു.

ഉപേക്ഷിക്കപ്പെട്ടതു പോലെ തോന്നിച്ച ശ്മാശനത്തിൽ വൃത്തിയുള്ള, പരിഷ്കൃതമായ വസ്ത്രം ധരിച്ച ആ മനുഷ്യൻ എനിക്കു കൗതുകമായി.

'മുപ്പതെണ്ണം.' അയാൾ പതിയെ പറഞ്ഞു.

'അപ്പോൾ ഇനി തൊള്ളായിരത്തി എഴുപതെണ്ണം മാത്രം.' ഞാൻ ഉള്ളിൽ ചിരിച്ചു.

അകലങ്ങളിൽ അലയുന്ന കണ്ണുകളോടെ അയാൾ പറഞ്ഞു. 'മുപ്പതു വർഷം കൊണ്ട്' ഞാനിത്രയും ശേഖരിച്ചു.

'മുപ്പതു വർഷം.' എനിക്കപ്പോൾ തോന്നിയ സുഖകരമായ ഒരു സ്വസ്ഥതയോടെ ഞാൻ ചോദിച്ചു: 'അപ്പോൾ നിങ്ങളുടെ ജീവിതകാലത്ത് അതിനു കഴിയുമോ....'

'ഇല്ലന്നു തന്നെ തോന്നുന്നു.' അയാളുടെ ശബ്ദം പതറി. 'എനിക്കു ശേഷം വരുന്നവൻ ചില പ്പോൾ പൂർത്തിയാക്കും.'

'അപ്പോൾ നിങ്ങളുടെ പിൻഗാമി. നിങ്ങളുടെ മകൻ...'

'അതെ. എന്റെ മകൻ'

'അവൻ ഏതു പിതാവിനെയാണ് ഉയിർത്തെണീപ്പിക്കുക.' എനിക്കു സംശയമായി.

'അവൻ...' അയാൾ വേദനയോടെ പുഞ്ചിരിച്ചു: 'അവൻ അവന്റെ പിതാവിനെ... എന്നെ ഉയിർപ്പിക്കും. എന്നെ ഉയിർപ്പിക്കാൻ അവൻ എന്റെ പിതാവിന്റെ തലയോട്ടി കൂടി ശേഖരിക്കുമായിരിക്കും. ഇതാ... ഞാൻ എന്റെ പിതാവിന്റെ പിതാവിന്റെ തലയോട്ടി കണ്ടെടുത്തതുപോലെ...

അയാൾ ഒരു തലയോട്ടി പൊക്കിപ്പിടിച്ചു. എനിക്കറിയാത്ത ഏതോ ഒരു കാലത്തു നിന്നും വെളുത്ത ഒരു നിസ്സംഗതയോടെ അതെന്നെ നോക്കി.

ഏതോ ആഴത്തിൽ നിന്നെന്നതുപോലെ അപ്പോൾ അയാളുടെ ശബ്ദം കേട്ടു.

'തലയോട്ടിയുടെ പാരമ്പര്യം.... ഓർത്തുനോക്കൂ...'

'അപ്പോൾ...' ഞാൻ പിന്നെ ഒന്നും പറയാൻ കണ്ടില്ല. ❖

രണ്ടു ലേഖനങ്ങൾ

1 രാജഗോപാൽ വാകത്താനം

ഇനിയിപ്പോൾ തെണ്ടിയാത്രയ്ക്കു സമയമായി

സൂര്യനെല്ലിയിലെ പെൺകുട്ടിക്ക് ഒച്ചവെച്ചു രക്ഷപ്പെട്ടു കൂടായിരുന്നോ എന്ന് ഉന്നത നീതിപീഠം. പണം കൊടുത്തു വ്യഭിചരിച്ച വേട്ടക്കാരോടു മുഴുവൻ കോടതി കരുണാമയനായി. രജനിയുടെ കന്യാചർമ്മം ഭേദിക്കപ്പെട്ടില്ലെന്നതിനാൽ, അതു വിറ്റ് അവൾക്കു ഉന്നത പഠനം നടത്തി കൂടായിരുന്നോ എന്ന് മഹാകോടതി ചോദിക്കാതിരുന്നത് നന്നായി.

കിളിരൂരിലെ പെൺകുട്ടി മെഡിക്കൽ കോളജിനു മുന്നിലെ സ്പെഷ്യാലിറ്റി കശാപ്പുശാലയിൽ സ്വച്ഛന്ദ മൃത്യു വിനിരയായപ്പോൾ കോടതിക്കു ധാർമ്മിക രോഷമേ ഉണ്ടായില്ല. വേട്ടക്കാരാകട്ടെ വമ്പന്മാർ; വലിയവർ വലിയ ദയ അർഹിക്കുന്നു.

പരിസ്ഥിതി സംരക്ഷണത്തിന് ഗ്രാന്റുനല്കിയും, ജാഥയും സെമിനാറും നടത്തുകയും ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കെ വനവും ചന്ദനക്കാടും തീർന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ഭൂതലമാകെ പ്ലാസ്റ്റിക്കു കൊണ്ടു നിറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. മണൽ വാരൽ നിരോധിച്ചു കഴിഞ്ഞപ്പോൾ നദികൾ ഇല്ലാതെയായിരിക്കുന്നു. കരമണൽ ഖനനത്തിനെതിരെ സെമിനാറും, ഫീച്ചറുകളും, കോടതി വിധിയും പൊടിപൊടിക്കെ കുന്നുകൾ യാത്രപോകുന്നു. പാടങ്ങൾ മാഞ്ഞു കഴിഞ്ഞു (നമ്മൾ കൊയ്യും വയലെല്ലാം എന്ന് ഇനി പാടാതെ രക്ഷപ്പെട്ടു) ജല സംരക്ഷണത്തിനായി ഫണ്ടുപറ്റി പാതിരിമാർ വരെ മഴവെള്ളക്കുഴിയും ജല നിധിയുമായി എത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കെ ജലം ഭൂമിയിലില്ലാതെയാകുന്നു. അതു കുടിക്കാനും കുളിക്കാനും കൃഷിക്കുമുള്ളതല്ല, കോളയുണ്ടാക്കാനുള്ളതാണെന്നു ഉന്നത കോടതി (ആയിരം കുറ്റവാളികൾ രക്ഷപ്പെട്ടാലും ഒരു നിരപരാധി ശിക്ഷിക്കപ്പെട്ടുകൂടാ.)

സുനാമി നാമത്തിൽ കോടികൾ ഒഴുകിയെത്തിയാലും കരിമണൽ വിറ്റാലെ കാര്യം നടക്കൂ. ആദിവാസിക്കു കൊടുക്കാൻ അരസെന്റ് ഭൂമിയില്ലെങ്കിലെന്ത്, കേ. കോ മുതലാളിമാർക്കായി മതികെട്ടാൻ മുതൽ വാഗമൺ വരെ എത്ര ആയിരം ഏക്കർ. പാട്ടം കിട്ടിയ വസ്തു വിറ്റു പെറുക്കി കൂട്ടുന്നു. പാവം ടാറ്റ. പൊതുമേഖല സ്ഥാപനങ്ങൾ മാത്രമല്ല, ഷിപ്‌യാഡും വല്ലാർപാടവും ബഹുരാഷ്ട്രകുത്തകയ്ക്ക് തളികയിൽ വെച്ചു നിവേദിക്കുന്നു. അവസാനം കൊച്ചിയുടെ ഹൃദയത്തിൽ നൂറുകണക്കിനേക്കറുകളും സ്മാർട്ടാക്കുന്നു- റിയൽ എസ്റ്റേറ്റ് കച്ചവടത്തിന് വില തുച്ഛം, ഗുണം മെച്ചം. ഇനിയിപ്പോൾ തെണ്ടി യാത്രയ്ക്കു സമയമായി.....

****

ആരുടെ താല്പര്യങ്ങളാണ് ഇവിടെ സംരക്ഷിക്കപ്പെടുന്നത്. ആരോടൊപ്പമാണ് നാം ഓടിയെത്തുന്നത്?- അതാണ് ആഗോള വല്ക്കരണം.

അരാജകവാദത്തിന്റെ അന്ത്യം

ബ്രാഹ്മണവല്ക്കരിക്കപ്പെടുകയെന്നത് സായൂജ്യമായിരിക്കുന്ന അവർണ്ണന്റെ ആസക്തിയാണ് ഹൈന്ദവികതയിലേക്കുള്ള പ്രയാണത്തിന്റെ കാരണം. വേദ ഗീതാധിഷ്ഠിതമായ ആത്മീയ പിത്തലാട്ടങ്ങളിൽ അനന്ത സാഗരം കാണുന്ന അല്പത്തരത്തെ ഒരു മൂന്നാം കിട മനുഷ്യ ദൈവത്തിൽ സന്നിവേശിപ്പിക്കുകയായിരുന്നു ഒ.വി. വിജയൻ. കേവലമൊരു ആത്മീയ നിർവ്വേദമായിരുന്നില്ല അത്. ആര്യബോധത്തിന്റെ ഗായത്രി കൊണ്ട് കമ്യൂണിസ്റ്റുകളെയും യുക്തിവാദികളെയും അധിക്ഷേപിക്കുകയെന്ന ചരിത്ര നിയോഗമാണ് ഇദ്ദേഹം സാക്ഷാത്ക്കരിച്ചത് (തലമുറകൾ) പ്രതിലോമരാഷ്ട്രീയത്തിന്റെ വിമർശകനായിരുന്നില്ല ഈ ഇതിഹാസകാരൻ. ഗുജറാത്തും മാറാടുമൊന്നും തന്റെ സർഗക്രിയയ്ക്കു വിഷയീഭവിച്ചുമില്ല.

അരാജകവാദത്തിന്റെ അനന്തരമായിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിന്റെ ചിതാഭസ്മത്തിനും ഭവിച്ചത്. ഒരു മിശ്രവിവാഹിതനും, പ്രവാചക പരിവേഷിതനുമായിട്ടും തന്റെ മരണാനന്തരക്രിയ എന്തായിരിക്കണമെന്നു പറയാൻ മിനക്കെട്ടില്ല. ഹൈന്ദവ സ്വർഗ്ഗത്തിലേക്കു കയറ്റി വിട്ടേ അടങ്ങൂ എന്ന് അനന്തരവന്മാർ ഉറപ്പിച്ചു. ഒരു തീയൻ എങ്ങനെയാണ് ഹിന്ദുവാകുന്നതെന്നോ, ആത്മാവില്ലാത്തവനെങ്ങനെയാണ് ബ്രാഹ്മണ സ്വർഗ്ഗത്തിലെത്തുന്നതെന്നോ അവർ ചിന്തിച്ചില്ല. കർമ്മം ചെയ്തവനാണ് ഭസ്മം കലക്കാനുള്ള അവകാശമെന്നത് ഏതു ശ്രൗത വിധിയാണാവോ?

ചിതയിലെ ചാരം വിറകിന്റെയും ശരീരത്തിന്റെയും അവശിഷ്ടമാണ്. അതു ഗംഗയിലൊഴുക്കിയാലും തെങ്ങിന്റെ മുട്ടിലിട്ടാലും വെട്ടിമൂടിയാലും ഫലമൊന്നുതന്നെ. മകൻ ചെയ്താലും മരുമകൻ ചെയ്താലും, പുസ്തകക്കച്ചവടക്കാരന്റെ ചെയ്താലും ഗതി ഒന്നു തന്നെ. അതിന്റെ പേരിലെ വാക്പയറ്റുകൾ പഠിച്ച മലയാളിയുടെ നിരക്ഷരത തന്നെയാണ്.

മഹാരഥന്മാരായി വാണരുളിയവർക്ക് മരണാനന്തരമുണ്ടാകുന്ന ഈ ഗതികേട് (നായനാരടക്കം) അവർ ജീവിതത്തിലെടുത്ത അരാഷ്ട്രീയതയുടെ ഫലമാണ്.

കൃത്യമായ രാഷ്ട്രീയബോധവും നിയതമായ ആദർശ ധീരതയും സുചിന്തിതമായ നിലപാടുമുള്ളവർക്ക് ഈ ഗതികേടുവരില്ല. പൊൻകുന്നം വർക്കിയും എം.പി.പോളുമൊക്കെ ഇങ്ങനെ മരണത്തെ അതിജീവിച്ചവരാണ്. മഹത്തുക്കളെന്നു ഘോഷിക്കപ്പെട്ടാൽ പോര യഥാർത്ഥ മഹത്വം അവരിൽ ഉണ്ടായേ പറ്റൂ.

വര : രാജേഷ് ശൂരനാട്

വൈകിക്കിട്ടിയ രചനകൾ ഉൾപ്പെടുത്താൻ കഴിഞ്ഞിട്ടില്ല അടുത്ത ലക്കം പ്രസിദ്ധീകരിക്കും

കഥ

പ്രകാശത്തിന്റെ അഗ്രം

കൃഷ്ണകുമാർ മാരാർ

കുളികഴിഞ്ഞ് അലക്കിയ മുണ്ടും ഷർട്ടും ധരിച്ച് ഉപ്പുമാവും കാപ്പിയും കഴിച്ച് അച്ഛൻ യാത്രയായി. ബാഗും കുടയും മകൾ മറക്കാതെ ഏൽപ്പിച്ചു. പ്രാർത്ഥിച്ച് അച്ഛനിറങ്ങി. മകൾ ഫോണിനടുത്തേക്കും.

ബസ്സിൽ നല്ലതിരക്കായിരുന്നു. ബാഗ് കക്ഷത്തിലിറുക്കി കൂട ചേർത്ത് പിടിച്ച് അച്ഛൻ നിന്നു. ജോലി കിട്ടിയിട്ടുമതി വിവാഹം എന്ന് മകൾ ശാഠ്യം പിടിച്ചപ്പോൾ തന്നെ ബുദ്ധിമുട്ടെങ്കിലും അഭികാമ്യമായി തോന്നി അവളുടെ തീരുമാനം. ജോലി ലഭിക്കാൻ കൈക്കൂലി കൊടുക്കണം. ഒരു പരിചയക്കാരൻ മുഖേന അതേർപ്പാടാക്കി. നാളിതുവരെയുള്ള സമ്പാദ്യം മുഴുവനുണ്ട് ഈ ബാഗിൽ. ബസ്സ് ഒന്നാടിയുലഞ്ഞപ്പോൾ അച്ഛൻ നന്നെ ക്ലേശിച്ചു.

ഫോൺ സന്ദേശം കിട്ടിയപ്പോൾ അവളുടെ പുരുഷനെത്തി. സമയം തെറ്റാതെയുള്ള വരവ്. ഉച്ചവെയിലിൽ ഭൂമി ചുടുപിടിച്ചു തുടങ്ങിയിരുന്നു. തെളിമയുള്ള നിശ്ശബ്ദതയിലേക്ക് ചൂടുകാറ്റ് വീശി.

ക്യൂവിൽ അവസാനത്തെ ആളായിരുന്നു അച്ഛൻ. പരിചയക്കാരൻ വന്ന് ബാഗ് വാങ്ങിക്കൊണ്ടുപോയി. കനമുള്ള ബാഗുകളുമായി മുന്നിലാൾക്കാർ നിൽക്കുന്നത് അച്ഛനറിഞ്ഞില്ല.

മുറിയിൽ പുരുഷഗന്ധം ബാക്കിവച്ചിട്ട് അയാൾ പോയി. അവൾ കുളികഴിഞ്ഞെത്തിയപ്പോൾ മേശപ്പുറത്തയാൾ മറന്നിട്ടെന്നപോലെ വച്ചിട്ടുപോയ അയാളുടെ വിവാഹക്ഷണക്കത്ത് വായിച്ചെടുക്കാൻ അവൾക്ക് സമയം കൂടുതൽ വേണ്ടിവന്നു.

സന്ധ്യാദീപം കൊളുത്താത്ത പൂമുഖത്തേക്ക് അച്ഛൻ വൈഷമ്യത്തോടെ വന്നുകയറി. ഒന്നും സംസാരിക്കാതെ ഇരുട്ടിൽ പുതഞ്ഞിരുന്നു. അപ്പോൾ കൂടണയാൻ വൈകിപ്പോയ ഒരു പക്ഷി പരിഹസിക്കും പോലെ ഒന്ന് കൂവി. ❖

കവിത

മത്സ്യക്കോളനി

വിമീഷ് മണിയൂർ

അവസാനത്തെ മീൻകൂക്കിയിൽ
മീനുകളുണർന്നു
കൊട്ടയിലൂടെ നീന്തി
കൊട്ടയും ചാടി നടന്നു
കവലയിലിരുന്ന്
കരക്കാര്യം പറഞ്ഞു
കൊതി മൂത്ത പൂച്ചകളെ
ചീറ്റിയോടിച്ചു
മനുഷ്യർക്കു നേരെ
കരിങ്കൊടി കാണിച്ചു
പത്രത്തിൽ ചെന്നു
പരസ്യം കൊടുത്തു
പണിയെടുത്ത്
പണം പിരിച്ചു
പത്തു പേർ ചേർന്ന്
പുരമെനഞ്ഞു
പത്തരമാറ്റിൽ പേരെഴുതി
'മത്സ്യക്കോളനി' ❖

കുറിപ്പ്

മണ്ണ് അന്നമായിരുന്നു

ആർ. തുളസി

ഇളംകാറ്റിൽ ഓളങ്ങൾ തീർക്കുന്ന പച്ചനെൽപ്പാടും കുട്ടിമനസ്സിലെ കൗതുകമായിരുന്നു.. നടുത്തോടിന്റെ മടായിലെ കുത്തിമറിയൽ നിർവൃതിയായിരുന്നു... തങ്കക്കതിരുകൾ നിറഞ്ഞ പാടവരമ്പിലൂടെ നടന്നു നെല്ലോല വലിച്ച് ശബ്ദമുണ്ടാക്കുന്നത് സുഖമായിരുന്നു... കൈലിത്താറും, ജമ്പറും അവരുടെ കണ്ണുകളിലെ പ്രതീക്ഷയും എന്റെ ബാല്യ സമ്പന്നതയായിരുന്നു.

നമുക്ക് മണ്ണ് അന്നമായിരുന്നു.

നീർ വറ്റിയ നടുത്തോടിൽ കോഴിത്തൂവലും, കോഴിത്തലയും ചീഞ്ഞ് പഴുത്തു. പച്ചപ്പാടത്ത് കപ്പ നട്ടു. റബറും അക്കേഷ്യയും വളർന്നു. പിന്നെ മുളച്ചത് ബാർഹോട്ടലും, പാർട്ടി ഓഫീസും, നെല്ലുൽപാദന കേന്ദ്രവും.

മണ്ണ് അന്നമായിരുന്നു.

നെല്ലിന്റെ സംഗീതത്തിന് ചക്രശ്വാസത്തിന്റെ ദൈന്യം പാടത്തെ പാർട്ടിയാപ്പീസിന് മുകളിൽ ചെങ്കൊടി പാറി..... ഞങ്ങൾ കൊയ്യും വയലെല്ലാം... വിത്തുല്പാദന കേന്ദ്രത്തിൽ ലഹരിക്കന്നാസുകൾ അട്ടികളായി തൊഴിലാളി വർഗ്ഗ അതു കൂടിച്ച് പൂസ്സായി മാർക്സിനെ തെറിവിളിച്ചു. പഞ്ചനക്ഷത്ര ഹോട്ടലിൽ അമ്മിണിമാരുടെ കൈവളച്ചില്ലുകൾ കുപ്പക്കൂനകളായി അങ്കണവാടികളിൽ ജനഗണമന തേങ്ങി നേർച്ചവഞ്ചികളിലും, അമ്മ മഠങ്ങളിലും ബക്കറ്റുകളിലും കറുത്ത നാണയം കുമിഞ്ഞു.

നമുക്ക് മണ്ണ് അന്നമായിരുന്നു. ❖

കവിത

മൃതി...

ആന്റൻ ജോയി

രക്തപ്പുഴയിൽ നിന്നും
ഊർന്നിറങ്ങിയപ്പോൾ
അമരത്ത് ചരൽ നിര
നിന്നെ വർണ്ണപ്പകിട്ടിന്റെഘോഷം
ആകലെ ചുവന്ന ആകാശം
ഇടയ്ക്ക് നീലക്കടൽ
വസ്ത്രങ്ങൾ ഓരോന്നായ്
അഴിയപ്പെടുന്നു
നീലിമയിലേക്ക്
അഗാധതയിലേക്ക്
പിന്നെ പൊട്ടുപോലുള്ള
കറുപ്പിലേക്ക്
ഒഴുകി... ഒഴുകി... അതാ,
വെളുത്ത വെളിച്ചങ്ങളുടെ
സർവ്വംസഹ....
സ്വപ്നങ്ങളിൽ നിന്നുണരുമ്പോഴും
അണിയം? ❖

മണി കവിതകൾ

രാഷ്ട്രീയമതുകേട്ട് തുപ്പിത്തുപ്പി
തുപ്പുവാനിന്നെനിക്ക് തുപ്പലില്ല

**

സഖ്യം സംഖ്യക്കായ്
മുഖ്യം ഉദരപൂരണം ❖

ലേഖനം

ഫാസിസം:
മലയാളിയുടെ മൗനം

കെ.ബി. ശെൽവമണി

"ഒരു കറുത്ത തുണിപോലെ നിർവികാരത ഈ ഗ്രാമത്തെ പൊതിഞ്ഞിരിക്കുന്നു." (കടമ്മിനിട്ട- ശാന്ത) പ്രതിരോധം നഷ്ടപ്പെട്ട മലയാളിയുടെ സൂചനകൾ അവതരിപ്പിക്കുന്നതിൽ കവികളെന്നും ശ്രദ്ധിച്ചിരുന്നു. ആധുനിക കേരളീയസമൂഹം നിർജ്ജീവമായ അവസ്ഥകൾക്ക് ഉദാഹരണമായിത്തീരുകയാണ്. അരാജകത്വത്തിന്റെ പ്രളയം നമുക്ക് ചുറ്റും ഉയരുമ്പോഴും പ്രതിഷേധത്തിന്റെ ഒരു സൂചന പോലും നൽകാതെ നാം ഉറങ്ങുകയും ഉണരുകയും ചെയ്യുന്നു. മനുഷ്യനും സമൂഹവും തമ്മിലുള്ള ബന്ധം ഉലയുകയും മനുഷ്യൻ കുടുംബത്തിന്റെ സ്വകാര്യതകളിലേക്ക് ചുരുങ്ങുകയും ചെയ്യുന്നു. ഈ സ്വകാര്യതാൽപര്യത്തിന്റെ സാഹചര്യത്തിലേക്കാണ് ഫാസിസം വളർന്നുകയറുന്നത്. ഫാസിസം ഒരു ഉത്തരേന്ത്യൻ സങ്കൽപ്പമാണ്. അത് ജൻമിത്വത്തിന്റെ സന്തതിയുമാണ്. കേരളത്തിന്റെ ചരിത്രം തുറക്കുമ്പോൾ ഫാസിസം പലവഴികളിലൂടെയും പ്രവേശിച്ചതായിക്കാണാം. അന്നൊക്കെ നമ്മുടെ ധിഷണാശാലികളായ എഴുത്തുകാരും രാഷ്ട്രീയക്കാരും അതിനെതിരെ സംഘടിതമായ സമരരൂപം സൃഷ്ടിച്ച് മുന്നേറിയിട്ടുണ്ട്. ചരിത്രത്തിന്റെ ഏടുകളിൽ ഇതിഹാസതുല്യമായി മാറുകയായിരുന്നു അത്തരം സമരങ്ങൾ. പക്ഷേ ഇന്നത്തെ പ്രതിരോധങ്ങൾ പെരുവഴിയിലെ വീടുവയ്ക്കൽ പോലെ നിഷ്പ്രയോജനങ്ങളായിത്തീരുകയാണ്.

രാഷ്ട്രീയത്തിന്റെ ബിഭൽസമായ ഫാസിസ്റ്റ് മുഖം കൂടുതൽ വ്യക്തമായത് ഈ കാലഘട്ടത്തിലാണ്. വിരക്തിയുടെ ചിഹ്നങ്ങൾ ഫാസിസത്തിന്റെ തുറന്ന മുഖത്തെയാണ് ഇപ്പോൾ അനാവരണം ചെയ്യുന്നത്. ഡിസംബറിന്റെ ദുരന്തത്തിലേക്കുള്ള തിരിച്ചുപോക്കിന് സാധ്യത ഒരുങ്ങുന്ന രാഷ്ട്രീയ ഫാസിസ്റ്റ് പരിസരം ഇന്നും ഒരു യുദ്ധസന്നാഹത്തോടെ നിലനിൽക്കുന്നു. വേദപുസ്തകങ്ങളെ കരിച്ചുകളയുകയും കോടതി നിയമങ്ങളെ വെല്ലുവിളിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതരത്തിൽ വളർന്നുവലുതായ ഈ മുഖത്തെ നാം തിരിച്ചറിയേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. അധികാരസഭയിലെ ഉറക്കം തൂങ്ങലുകൾക്കും അതിനുശേഷമുള്ള അനാവശ്യമായ അലർച്ചകൾക്കും ഈ നടപടിയെ തിരിച്ചറിയാനോ പ്രതികരിക്കാനോ കൂടുതൽ ഉൽസാഹമില്ല. അധികാരത്തോടുള്ള അമിതമായ ആവേശവും ആനന്ദവും ഇതിനവരെ പ്രേരിപ്പിക്കുന്നുണ്ടാകും.

കാരുണ്യമില്ലാത്ത ഒരാൾക്കൂട്ടമായി സമൂഹം മാറുന്നു. അപകടമരണത്തിൽപ്പെടുന്ന സ്ത്രീയുടെ ആഭരണങ്ങൾ മോഷ്ടിക്കുന്ന പഴയരീതിയിൽ നിന്നും അവരെ മാനഭംഗപ്പെടുത്തുന്ന പുത്തൻ പ്രവണതയിലേക്ക് മനുഷ്യൻ മാറിയിരിക്കുന്നു. മനുഷ്യനിൽ ഉറങ്ങിക്കിടക്കുന്ന ഈ അശ്ലീല പ്രവണത 'പ്രളയം' എന്ന കഥയിലൂടെ ഗീത വെളിവാക്കുന്നുണ്ട്. ഗ്രേസി, സിതാര.എസ്, പ്രിയ എ.എസ്, എന്നിവരുടെ കഥകൾ, ബീഭൽസമായിത്തീരുന്ന വർത്തമാനമുഖത്തെക്കുറിച്ചുള്ള ആകുലതകൾ പങ്ക് വെയ്ക്കുന്നു. ദൽഹി തെരുവിൽ അക്രമികളാൽ മാനഭംഗപ്പെടുത്തുന്ന സ്ത്രീകളുടെ കരച്ചിലുകൾ ഒരു ഫലിതമായി, ഒരു കാഴ്ചയായി ആസ്വദിക്കുന്ന ഭാരതീയ ജനതയുടെ

മരവിച്ച മനഃസാക്ഷി മുകുന്ദൻ അവതരിപ്പിക്കുന്നുണ്ട്. ഇത്തരം അവസ്ഥകൾ തീവ്രമായി അവതരിപ്പിച്ചത് എൻ.എസ്.മാധവനാണ്. മാധവന്റെ 'മുംബൈ,' എന്ന കഥ ഹുന്ദുവിനേയും മുസൽമാനെയും വേർതിരിക്കുന്ന അധികാരവർഗ്ഗത്തോടുള്ള പ്രതിഷേധമാണ്. ഫാസിസം രാഷ്ട്രീയത്തിലൂടെയും, ചരിത്രത്തിലൂടെയും, എഴുത്തിലൂടെയുമാണ് പലപ്പോഴും കടന്നുവരാറുള്ളത്. രാഷ്ട്രീയത്തെ ദൈവീകപരിസരത്തിലേക്ക് കൊണ്ടുവരുമ്പോഴും ചരിത്രം നിർമ്മിക്കുമ്പോൾ വ്യക്തികളെ മൂല്യങ്ങളേക്കാൾ മുകളിൽ പ്രതിഷ്ഠിക്കുമ്പോഴും ജാതിയ പാരമ്പര്യത്തിന്റെ മനഃപൂർവ്വമുള്ള ബിംബവൽക്കരണം നടത്തുമ്പോഴും ഫാസിസ്സം കടന്നുവരാം. നമ്മുടെ സമൂഹം ഇപ്പോൾ ഈ വിപത്തിന്റെ പിടിയിൽ അകപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ഉത്തരേന്ത്യയിലെ തിരുത്തപ്പെട്ട പാഠപുസ്തകങ്ങളും എറിഞ്ഞുടച്ച മന്ദിരവും സംഘർഷവും കേരളത്തിന്റെ പരിസരത്തിലേക്ക് കൊണ്ടുവരുവാനുള്ള ശ്രമം നടക്കുന്നു. പക്ഷേ നമ്മൾ മലയാളികൾ മൗനത്തിലാണ്. ഈ മൗനത്തിന്റെ വിടവുകളിലൂടെയാണ് ഫാസിസ്റ്റ് അടവുകൾ രൂപം കൊള്ളുന്നത്. അതുകൊണ്ട് നാം നമ്മുടെ മൗനത്തെ തകർക്കുക. ❖

നാടകം

ചെ....

എഫ്. കെ. ജോണി

ലെവൽ ക്രോസ് അടഞ്ഞുകിടക്കുന്നു,
Stop Board-ൽ 'T' അപ്രത്യക്ഷം,
ആമ്പുലൻസ് നിലവിളിക്കുന്നു, പിന്നിൽ വാഹന വ്യൂഹം,
Constable കടന്നുവന്ന് ഗേറ്റിൽ പിടിച്ചുനിന്ന് മുറുക്കിതുപ്പുന്നു.
അണിയറയിൽ നിന്നും :- ചെ.....
എങ്ങുനിന്നോ ഒരു നായ ഓലിയിട്ടുവന്ന് പാളത്തിലൂടെ മുന്നോട്ട് പോകുന്നു. (Sound effect or Visual)
പിന്നാലെ നായ്ക്കുരവ, നയ്ക്കുട്ടം ഓടി പോകുന്നു.
ചുവന്ന കൂറ പലതായ് കടിച്ചുകീറിയത് Constable പാളത്തിൽ നിന്നും കണ്ടെടുക്കുന്നു. Constable പുറത്തു പോകുന്നു. ദീർഘമായി Police Whistle. Constable മടങ്ങിവരുന്നു, കഴുത്തിൽ ചുവന്ന Belt ഉള്ള കറുത്ത പട്ടിയുമായി.
കാവൽക്കാരൻ ഗേറ്റ് തുറക്കാൻതുടങ്ങുന്നു. പോലീസ് നായ കാവൽക്കാരനെ മണത്തുനിൽക്കുമ്പോൾ മുദ്രവാക്യം മുഴങ്ങുന്നു.
നേതാവ് : പാറുപതാകേ, പാറുപതാകേ, നീളെ പാറുപതാകേ...., കാൽനടജാഥാ സിന്ദാബാദ്
അണികൾ : മാറുപതാകേ, മാറുപതാകേ, മാറ്റിമറിക്കുപതാകേ, ഞങ്ങടജാഥ സിന്ദാബാദ്
കാവൽക്കാരന്റെ കക്ഷത്തിൽ നിന്ന് പച്ചക്കൊടി താഴെ വീഴുന്നു. പോലീസ്നായ അത് കടിച്ചുവലിക്കുന്നു. Constable -ന് അഭിമുഖമായിരുന്ന ഗേറ്റ് തുറക്കപ്പെടുന്നു.
കാവൽക്കാരൻ വിലങ്ങുവയ്ക്കപ്പെടുന്നു, കല്യാണമേളംപ്രകാശം കെട്ടുപോകുമ്പോൾ ആംബുലൻസ് നിലവിളിക്കുന്നു. ആറാട്ടുമേളം മുറുകിവരുമ്പോൾ മുദ്രാവാക്യം

ധീരാ, ധീരാ നേതാവേ

അണിറയിൽ നിന്നും : ചെ..... ചെ.....
(പാത്രങ്ങളാകെ തട്ടിമറിച്ചിടുന്ന ശബ്ദം. പുച്ചകരയുന്നു, മുദ്രവാക്യം തുടരുന്നു)

അമ്പും, വില്ലും തിന്നോനെ
ഞങ്ങളെയാകെ യെടുത്തോളൂ

അകലെ ആംബുലൻസ് നിലവിളിച്ചുനീങ്ങുന്നു. ❖

വഴിയോരം

ഫോട്ടോ
ആർ. തുളസി

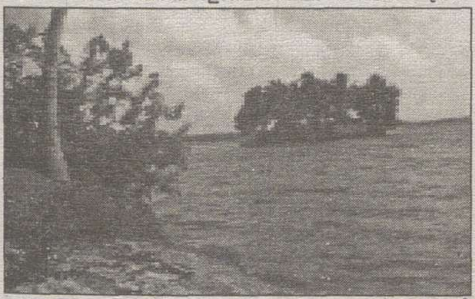
ആവിശുദ്ധമാം മുഗ്ദ്ധ പുഷ്പത്തെക്കണ്ടില്ലെങ്കിൽ
ആവിധം പരസ്പരം സ്നേഹിക്കാതിരുന്നെങ്കിൽ
വന്നു തറച്ചിതെൻ കണ്ണിലാപെട്ടിമേൽ
നിന്നുമാരക്ഷരം ഇന്നു ഞാൻ നാളെ നീ *-ജി*

കടലോരം–കൂസലില്ലാതെ

ഫോട്ടോ: കുട്ടൻ

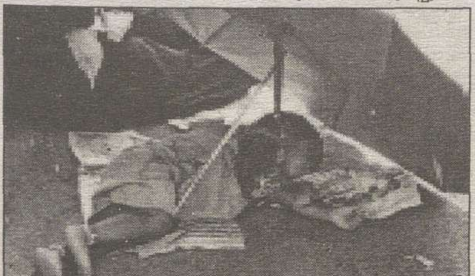
കടൽകാലഫണിതൻ കരാളജിഹ്വാഞ്ചലം -ഡി. വിനയചന്ദ്രൻ

കായലോരം

ഫോട്ടോ: കുട്ടൻ

താമരയുടെ കുരുന്നിലയിൽ ഇറ്റുവീണ് ആകാശ നീലിമയുടെ ഒരു തുള്ളി പോലുണ്ട് ഞങ്ങളുടെ അഷ്ടമുടിക്കായൽ -തിരുനല്ലൂർ
മുടി യെട്ടും കോർത്തു കെട്ടി /വിരൽനൂറാൽ കാറ്റോതുക്കി/
തിരിഞ്ഞങ്ങനെ മറിഞ്ഞങ്ങനെ കിടക്കുന്നോള് -കുരീപ്പുഴ

തെരുവോരം – ഈ തണലിൽ

കൊല്ലുന്ന ചൂടിനാൽ മാമരം വേവുന്നു
പുല്ലിന്റെ കാര്യമെന്തു ചൊല്വൂ -വൈലോപ്പിള്ളി

പുസ്തക പരിചയം
എസ്. കെ

യക്ഷിയുടെ ചുരിദാർ

കുരീപ്പുഴ ശ്രീകുമാർ

ഫേബിയൻബുക്സ് നൂറനാട്. വില-25

ഒറ്റയിരിപ്പിനോ ഒട്ടേറെയിരുപ്പിനോ വായിച്ചുതീർക്കാവുന്ന ലഘുകവിതകളുടെ സമാഹാരമാണ് കുരീപ്പുഴ ശ്രീകുമാറിന്റെ 'യക്ഷിയുടെ ചുരിദാർ.' കുഞ്ഞുണ്ണിയോളം ചെറുപ്പമില്ലാതെ കുഞ്ഞൻ നമ്പ്യാരോളം വലിപ്പമില്ലാതെ പഴഞ്ചൊല്ലിന്റെ പത്തായമണവും കടംകഥയുടെ കുരുക്കുമില്ലാതെ ഒരു ആവിഷ്കാര സാധ്യതയുടെ സാക്ഷാത്ക്കാരം. പലസങ്കട സന്ദർഭങ്ങളുടെ പ്രത്യക്ഷങ്ങൾ. ഒരു വലിയ വഴിയാണ് ഈ ആഖ്യാനരീതി കവിക്കുമുന്നിൽ തുറന്നിട്ടത്. മുടന്തിയും വീണും കല്ലേറുകൊണ്ടുമുള്ള ഒരു യാത്രയാണ് ഈ വഴി വാഗ്ദാനം ചെയ്തതെന്നു കവിപറയുന്നുണ്ട്. പൊറുതി കേടിന്റെ പുറത്ത് മുൾച്ചെരിപ്പിട്ടു പൊട്ടുന്ന ചിരിയായിപ്പോലും ദുഃഖാനുഭവം കാണപ്പെടുമെന്നത് കുരീപ്പുഴയുടെ കാവ്യപരമായ സത്യസന്ധതയാണ്. എഴുപത്തിയൊന്ന് ശീർഷകങ്ങളിലായി ഈ ചെറുവാർത്താകുമാരികൾ നൃത്തംവയ്ക്കുന്നു. ചിലത് പൊള്ളിക്കുന്നത് ചിലത് നോവിക്കുന്നത് ചിലത് ചിരിപ്പിക്കുന്നത്. ചിലത് സ്വൈരം കെടുത്തുന്നത് അങ്ങനെ മതം, രാഷ്ട്രീയം, സ്ത്രീസ്വാതന്ത്ര്യം, കമ്പോള ഭ്രമങ്ങൾ, സാമൂഹികാവസ്ഥകൾ, കുടുംബം, കാപട്യങ്ങൾ ഇങ്ങനെ പട്ടികപ്പെടുത്താവുന്ന നുറുങ്ങുകളാണ് അവ.

ആദ്യത്തെ കൺമണിക്ക് നീക്ഷേ എന്നും രണ്ടാമത്തേതിന് ക്ലീഷേ എന്നും പേരിടുന്ന കൗതുകം തുടങ്ങി എന്തതിശയമേ സങ്കല്പചായ എത്ര മനോഹരമേ എന്ന് ചിരിപ്പിച്ച് മുന്നേറുന്ന നിരീക്ഷണങ്ങൾ മൂർച്ചയേറിയ അമ്പുകളായിനാം കൊണ്ടറിയുന്നു. പാവം ഗീതയ്ക്ക് സ്വർണ പാപത്തിന്റെ ചുവന്നവാലുകൾ- അഴുക്കുചാലുകൾ പിടിപ്പിക്കുന്നതും പഴക്കടയിൽ രാസവസ്തുക്കളിൽ കുളിച്ചും കുമിഞ്ഞും ഇരിക്കുന്ന പഴങ്ങളെ മരണം മധുരതരം എന്നു പരിചയപ്പെടുത്തുന്നതും തീറ്റയ്ക്കിടയിൽ നിന്നെ സ്നേഹിച്ചാൽ എനിക്കെന്തു ലാഭമെന്നു ചിന്തിക്കുന്നതു കാട്ടിത്തരുന്നതും പെട്ടെന്ന് മറക്കില്ല. സോഷ്യലിസമെന്ന സങ്കല്പ ശിശുവിനെ കാണ്മാനില്ല എന്ന അറിയിപ്പും അറിവുള്ള വസ്ത്രം കൊണ്ടേ ഇനി യക്ഷിക്കും നഗ്നത മറയ്ക്കാനാവൂ എന്ന സൂചനയും വെറും വാക്കുകളല്ല. ആകാശ വാണി ഇത്രകാലം നമ്മെ കേൾപ്പിച്ച കണ്ണനും യമുനയും രാധയും കുഴലും നിറഞ്ഞ കഠിന സംഗീതപാഠവും നിശിതമായ വിമർശനത്തിനു വിധേയമാവുന്നു. ശത്രുപക്ഷത്തു നിൽക്കുകയോ മുങ്ങുകയോ ചെയ്യുന്ന ദൈവങ്ങളെക്കൊണ്ട് നമുക്കെന്ത് പ്രയോജനമെന്ന ചോദ്യം ദൈവവില്പനക്കാരെ മറന്നുകൊണ്ടല്ല. സ്ത്രീയുടെ വ്യക്തിത്വം സ്വാതന്ത്ര്യം വിവാഹം കുടുംബത്തിലെ പദവി ഇവയെ ഒക്കെ പുരുഷമേധാവിത്വം നിന്ദ്യമായി കാണുന്നതിനെ തീഷ്ണമായി ചോദ്യം ചെയ്യുന്നു. സമാഹാരത്തിലെ അല്പമെങ്കിലും ദീർഘ

മായ കവിത 'ബക്കറ്റ്' ഇത്തരം ഒരു യാഥാർത്ഥ്യമാണ്. എല്ലാ അർത്ഥത്തിലും ആവരണങ്ങളില്ലാതെ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്ന നഗ്ന കവിതകൾ തന്നെയാണ് യക്ഷിയുടെ ചുരിദാർ. ജാതിയും മതവും അധികാരവും പ്രണയ നിരാസവും പൊതിഞ്ഞുനിൽക്കുന്ന, ഏതു നിമിഷവും ഇല്ലാതായേക്കാവുന്ന ഉരുണ്ട ഉണ്മയ്ക്ക് നഗ്നകവിതകൾ കവിസമർപ്പിക്കുകയാണ്.

കൃതിയിൽ നിന്ന്:

പോകുന്നേരം
സഖാവു പറഞ്ഞു
റൈറ്റ്,
സമുദ്രത്തിൽ വീണപ്പോൾ
ചിതാഭസ്മം പറഞ്ഞു
റോങ്ങ് (റോങ്ങ്)

അപ്പോൾ
ക്രിസ്ത്യാനിയാണല്ലേ
ഏതുസഭ?
ലേകസഭയെന്നോ
രാജ്യസഭയെന്നോ
പറയാനറിയാതെ
അവൻ
സ്വന്തം കൈയിലെ
ആണിപ്പഴുതു-
നോക്കിയിരുന്നു (സഭ)

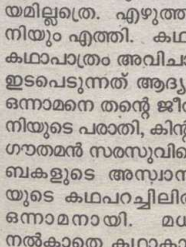
ഉണ്ടചോറുണ്ടു
കണ്ട പുകണ്ടു
കൊണ്ടമഴകൊണ്ടു
ഇത്രയേയുള്ളെടോ-
ജീവിതം
പിന്നെന്തു സ്വപ്നം
നിരർത്ഥകം
നിന്റെ പരലോകം
(പരലോകം)

ജാരനും പൂച്ചയും

കെ. വി. മോഹൻ കുമാർ

പ്രസാധനം : സൈന്ധവ പുന്തലത്താഴം, കൊല്ലം

വില- 38

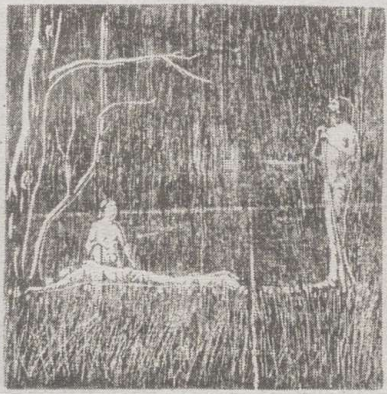
നവീനമായ വായനാനുഭവമുള്ള ഒരു നോവലാണ് കെ.വി. മോഹൻ കുമാറിന്റെ 'ജാരനും പൂച്ചയും.' വർത്തമാന കാല സാമൂഹ്യമനസ്സിന്റെ സഞ്ചാരപഥങ്ങളെ പ്രത്യേകനോട്ടപ്പാടിലാണ് ഈ നോവലിസ്റ്റ് സമീപിക്കുന്നത്. കഥാകൃത്ത് മുറ്റത്ത് ചൂരൽ കസേരയിൽ രചനയ്ക്കു തയാറെടുക്കുന്നു. ഒരു പൂച്ച അവിടെ കടന്നുവരുന്നു. എഴുത്തുകാരന്റെ മടിയിൽ മറിയുന്ന പുസ്തകം കുന്ദേരയുടേത്. അത് പൂച്ചയ്ക്കു പരിചയമില്ലത്രെ. എഴുത്തുകാരന്റെ കഥാപാത്രമായ നന്ദിനിയും എത്തി. കഥ ബീജാവസ്ഥയിലെത്തുമ്പോൾ കഥാപാത്രം അവിചാരിതമായി കടന്നുവന്ന് കഥയിൽ ഇടപെടുന്നത് ആദ്യമാണ്. ടി. എസ് ഗൈതമനെന്ന ഒന്നാമനെ തന്റെ ജീവിതത്തിൽ കെട്ടിവച്ചതാണ് നന്ദിനിയുടെ പരാതി, കിന്റർഗാർട്ടൻ മുതൽ ഒന്നാമനാകുന്ന ഗൗതമൻ സരസുവിന്റെ ഋതുപകർച്ചയിലുതിർന്ന അമീബകളുടെ അസ്വാസ്ഥ്യത്തിൽ പെട്ടെങ്കിലും അമ്മയുടെ കഥപറച്ചിലിൽ എല്ലാം മറന്ന് പഠിത്തത്തിൽ ഒന്നാമനായി. മധുവിധുവിനുപോലും സമയം നൽകാതെ കഥാകാരൻ ഗൗതമനെ എഡിൻ ബറോയിലേക്കയച്ചു. കഥാകാരനും താനും തമ്മിൽ ഉല്പാദകനും ഉല്പന്നവും തമ്മിലുള്ള മുതലാളിത്ത സമൂ

ഹത്തിലെ അദൃശ്യമായ പൊക്കിൾക്കൊടി ബന്ധമേയുള്ളൂവെന്ന് അവൾ വാദിച്ചു. ഒരു ജാരന്റെ സാന്നിധ്യമാണ് അവളാവശ്യപ്പെടുന്നത്.

പൗരുഷവും തലയെടുപ്പുമുള്ള ശേഖരേട്ടനെ മറികടന്ന് വാമനൻസാറിനെ ജാരനാക്കിയ സുലുവേടത്തിയെ കഥാകൃത്ത് ചൂണ്ടിക്കൊടുത്തു. നന്ദിനി പിന്നീട് തന്റെ ജാരനെ കണ്ടെത്തുന്നു. പുസ്തകപ്പുഴുവായ, തേങ്ങാമോഷ്ടാവായ ശ്രീമോനെയാണ് അവൾ സ്വന്തമാക്കിയത്. മോഷ്ടാവായതുപോലും പുസ്തകങ്ങൾക്കുവേണ്ടിയാണെന്ന് ഈ ഉത്തരാധുനികൻ പറയുന്നുണ്ട്. ഗൗതമന്റെ അമ്മയും നന്ദിനിയുടെ അമ്മയും ഒറ്റകളാണ്. അവരുടെ പരാധീനതയും നന്ദിനിയുടെ ജാരസംസർഗ്ഗത്തിനു കൂട്ടാകുന്നു. ഗൗതമൻ സ്നേഹം കിലോ ബൈറ്റുകളായി റീഡിഫ് മെയിലിൽ അവൾക്കെത്തിക്കുന്നുണ്ട്. ഗൗതമന്റെയും അഹല്യയുടേയും പുരാവൃത്തം വച്ച് തന്റെ ജാരസംസർഗ്ഗത്തെ അവൾ കാണുന്നു. "ഏസോമിയോഖുമ ജ്ജാര" എന്ന് താനും പറയും. ജാരനും മാർജാരനും ശ്രദ്ധേയമായ സാന്നിദ്ധ്യമാണ്. മുജ്ജന്മത്തിൽ പാർലമെന്ററി മോഹങ്ങൾക്കടിമപ്പെടാതെ പരാജിതനായൊരു കമ്മ്യൂണിസ്റ്റുകാരനായിരുന്നു പൂച്ചയെന്നാണ് നോവലിസ്റ്റ് പരിചയപ്പെടുത്തുന്നത്. പാർലമെന്ററി മോഹങ്ങൾക്ക് തടസ്സമാവാതിരിക്കാൻ പട്ടാമ്പിയിലേക്കുള്ള വഴിയിൽ വച്ച് സ്വന്തം പാർട്ടിക്കാരാൽ തന്നെ രക്തസാക്ഷിയാവുകയാണ് പൂച്ച. ശവഘോഷയാത്രയിൽ നിരന്ന ചെങ്കൊടികളുടെ ധാരാളിത്തം കണ്ടിട്ടാവണം മണ്ണിൽ ചോരപിന്നെയും കറുത്തത് എന്നാണ് പറയുന്നത്. ദില്ലിയിൽ യെച്ചൂരിയൻ സൈദ്ധാന്തിക ഭോജ്യങ്ങളുടെ കൂട്ടത്തിൽ പൊരിച്ച കമ്യൂണിസ്റ്റ് പൂച്ച യിറച്ചിയായി ജന്മഭേദമെടുക്കണമെന്നാണ് പൂച്ചയുടെ ആഗ്രഹം. നല്ലയൊരുപിമ്പാവുകയാണ് പൂച്ചയുടെ ദൗത്യം. രക്തസാക്ഷിദിനാചരണത്തിന്റെ പുളപ്പിലായിരുന്ന നഗരത്തിലൂടെ നന്ദിനിയേയും ശ്രീമോനെയും സ്ഥലംവിടാൻ സഹായിക്കുമ്പോൾ പൂച്ച സ്വന്തം രക്തസാക്ഷിത്വത്തിന്റെ അപദാനങ്ങൾ കേൾക്കുന്നുമുണ്ട്.

ഉത്തരാധുനികതയുടെ സങ്കേതങ്ങളെയും രചനാമാതൃകളെയും ഒട്ടുപരിഹാസ്യതയോടെ സമീപിച്ച് നോവലിസ്റ്റ് ആഖ്യാനം നടത്തുന്നു. പൂച്ചയേയും ഇലഞ്ഞിയേയും ഭഗവതിയേയും മറ്റും വ്യക്തിത്വമുള്ള താക്കി നിർത്തി അക്ഷേപഹാസ്യത്തിന്റെ ഒരാന്തരച്ചരടിലാണ് ഇതിവൃത്തത്തെ കോർത്തെടുക്കുന്നത്. എഴുത്തുകാരനെ തള്ളി കഥാപത്രമെടുക്കുന്ന സ്വാതന്ത്ര്യം സമൂഹത്തിലെ മധ്യവർഗ്ഗ സ്ത്രീ സ്വത്വത്തിന്റെ ശീലവിശേഷങ്ങളിലേക്കും ചൂണ്ടാൻ സഹായിച്ചു. കാവുടയോന്റെയും ഭഗവതിയുടേയും സഹശയനത്തിലൂടെ ശ്രീമോന്റെയും നന്ദിനിയുടേയും സമാഗമം അവതരിപ്പിക്കുന്നതും പ്രത്യയശാസ്ത്രത്തിലുപരി സ്വാർത്ഥതയിൽ സ്ഥാനമാനങ്ങളുറപ്പിക്കാൻ വെമ്പുന്ന കക്ഷി രാഷ്ട്രീയത്തിന്റെ പരാജയവും പരിഹാസ്യതയും പൂച്ചയുടെ അവതരണത്തിലൂടെ സാധിക്കുന്നു. ഈ ചെറുനോവൽ അങ്ങനെയാണ് ഒരു വായനാനുഭവമാകുന്നത്. ❖

വചസ്സിന്റെ അടുത്ത ലക്കം
കഥാപതിപ്പ്
രചനകൾ അയയ്ക്കുക.

ചിത്രകാരി : മഹിതാ ചന്ദ്രൻ

തിരിഞ്ഞു നോട്ടം

ബ്രാഹ്മി – ഒരു പ്രാചീന ഭാരത ലിപി

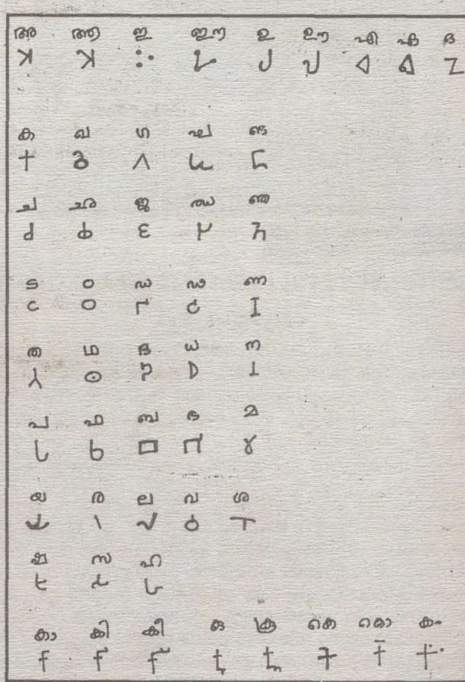
ജ്യോതികുമാർ

വളരെ പ്രാചീന കാലത്തുതന്നെ മനുഷ്യൻ ആശയ വിനിമയത്തിനായി വരമൊഴി ഉപയോഗിച്ചിരുന്നു. പാകപ്പെടുത്തിയെടുത്ത കളിമൺഫലകങ്ങളിലും, ഇലകളിലും, ഓലകളിലും, ലോഹങ്ങളിലും അവർ വിവരങ്ങൾ എഴുതി സൂക്ഷിച്ചിരുന്നു. പൊതുവായി അറിയേണ്ട കാര്യങ്ങൾ പ്രകൃതിദത്തമായ ശിലകളിലോ ശിലകൾ പാകപ്പെടുത്തി അതിന്മേലോ ആലേഖനം ചെയ്തിരുന്നു. ഭാഷകൾക്കും അവ ആവിഷ്ക്കരിക്കുന്ന ലിപികൾക്കും പല രൂപഭാവ പരിണാമങ്ങൾ വരുത്തിക്കൊണ്ട് കാലം വളരെയേറെ കടന്നുപോയി. എന്നാൽ കാലത്തെ അതിജീവിച്ച് മേൽപറഞ്ഞ തരത്തിലുള്ള പല ലിപികളും നമുക്ക് ലഭ്യമായിട്ടുണ്ട്. ഇത്തരത്തിലുള്ള പുരാലിഖിതങ്ങൾ പഠന വിധേയമാക്കുന്ന വിജ്ഞാനശാഖയാണ് എപ്പിഗ്രാഫി [Epigraphy] അഥവാ പുരാലിഖിതപഠനം. ചരിത്ര ചനയിൽ പുരാലിഖിതപഠനത്തിന് നിർണ്ണായക പങ്കാണുള്ളത്. തിരുവിതാംകൂർ ഭരിച്ചിരുന്ന ശ്രീ. വിശാഖം തിരുനാൾ രാജാവാണ് (1880–1885) കേരളത്തിൽ പുരാലിഖിത പഠനത്തിന് തുടക്കം കുറിച്ചുകൊണ്ട് ആദ്യമായി ഈ വിഷയത്തിൽ ഒരു ലേഖനം പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയത്. ലിപികളുടെ ഉല്പത്തി, പരിണാമം തുടങ്ങിയവയെക്കുറിച്ച് ശാസ്ത്രീയമായി പഠിക്കുന്ന വിജ്ഞാന ശാഖയാണ് പാലിയോഗ്രാഫി.

പ്രാചീന ഭാരതത്തിൽ പലതരം ലിപി സമ്പ്രദായങ്ങൾ നിലവിലുണ്ടായിരുന്നു. ബുദ്ധന്റെ കാലത്ത് അറുപത്തിനാലുതരം ലിപികൾ ഉണ്ടായിരുന്നതായി പ്രാചീന ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ പ്രതിപാദ്യമുണ്ട്. ശിലാരേഖകൾ പ്രകാരം ബ്രാഹ്മി, ഖരോഷ്ഠി എന്നീ രണ്ടു ലിപികൾ പണ്ടുണ്ടായിരുന്നതായി തെളിവുകളുണ്ട്. ഇവയിൽ ഖരോഷ്ഠി ഇന്ത്യയുടെ വടക്കുപടിഞ്ഞാറെ ഭാഗത്ത് കുറച്ചു ദിക്കിൽ മാത്രം നിലവിലിരുന്നതായിരുന്നു. എ.ഡി.നാലാം ശതകത്തോടുകൂടി അത് പ്രചാരത്തിലില്ലാതെയായി. എന്നാൽ ഇന്ത്യയുടെ മിക്കവാറും എല്ലാ ഭൂവിഭാഗങ്ങളിലും പ്രചാരത്തിലിരുന്നതാണ് ബ്രാഹ്മി. ബ്രാഹ്മി എഴുതുന്നത് ഇടത്തുനിന്ന് വലത്തോട്ടാണ്. ഖരോഷ്ഠി എഴുതിയിരുന്നത് നേരെ മറിച്ചായിരുന്നു. ഇന്ത്യയിൽ ഇന്നു നിലവിലുള്ള സകല ലിപികളും ഉരുത്തിരിഞ്ഞത് ബ്രാഹ്മിയിൽ നിന്നാണെന്നാണ് ഭാഷാശാസ്ത്രജ്ഞന്മാർ കരു

തിപ്പോരുന്നത്. മൗര്യചക്രവർത്തിയായിരുന്ന അശോകന്റെ (Bc 272-232) ഭൂരിഭാഗം ശിലാശാസനങ്ങളും ബ്രാഹ്മി ലിപിയിലാണ് രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നത്

ബ്രാഹ്മി അക്ഷര മാല

പിൻകുറിപ്പ്

ഡി.ഡി. കൊസാംബി

ചരിത്രകാരന്റെ കൃത്യം ഭൂതകാലത്തെ സ്നേഹിക്കലോ ഭൂതകാലത്തിൽ നിന്ന് സ്വയം മോചിപ്പിക്കലോ അല്ല. വർത്തമാനത്തെ മനസ്സിലാക്കാനുള്ള ഒരു താക്കോലെന്ന നിലയ്ക്ക്, അതിനെ അറിയുകയും കൈകാര്യം ചെയ്യുകയുമാണ് വർത്തമാനത്തിന്റെ പ്രശ്നങ്ങളിലേക്കുള്ള ഉൾക്കാഴ്ചകൊണ്ട് ചരിത്രകാരന്റെ ഭൂതകാല വീക്ഷണം പ്രകാശിതമായിത്തീരുമ്പോഴാണ് മഹത്തായ ചരിത്രം എഴുതപ്പെട്ടിട്ടുള്ളത്. ചരിത്രത്തിൽ നിന്നു പഠിക്കുക എന്നത് ഒരു ഏകദിശമാർഗ്ഗമല്ല. ഭൂതകാലത്തിന്റെ വെളിച്ചത്തിൽ വർത്തമാനത്തെ പഠിക്കുക എന്നതിനർത്ഥം വർത്തമാനത്തിന്റെ വെളിച്ചത്തിൽ ഭൂതത്തെപഠിക്കുക എന്നതു കൂടിയാണ്. ഭൂതത്തേയും വർത്തമാനത്തെയും അവയുടെ പരസ്പര ബന്ധത്തിലൂടെ അഗാധതരമായി മനസ്സിലാക്കാൻ സഹായിക്കുകയെന്നതാണ് ചരിത്രത്തിന്റെ കൃത്യം. ❖

ഈലക്കത്തെക്കുറിച്ചുള്ള അഭിപ്രായങ്ങൾ വചസ്സിന് 'എഴുതുക.'

D.T.P. Setting & Printing:
Sundarikutty, Kundara, Ph: 9447119980.